

II Henoch, de Slavische versie.¹

Hoofdstuk 1

(H) Henoch door twee engelen opgehaald naar de hemel.

Er was een wijs man en groot vakman die de Heer heeft weggenomen. Hij hield zo van hem dat hij de hoogste verblijfplaatsen mocht zien, en ooggetuige mocht zijn van het uitermate wijze, grote, onbevattelijke en onveranderlijke koninkrijk van de Almachtige God, met het meest geweldige, glorieuze en stralende verblijf met vele ogen van de dienaren van God, en de ontoegankelijke troon van de Heer. Ook van de orden en organisatie van de onstoffelijke legers en de onbeschrijflijke compositie van ontelbaar veel elementen, van de verscheidene verschijningsvormen en het onbeschrijflijke gezang van het leger van cherubim, en van het onbegrensde licht, om daar ooggetuige van te zijn. Hij sprak:

‘In die tijd, toen ik 165 jaar had afgerond, heb ik mijn zoon Methusälem opgevoed, en nadat ik nog 200 jaar geleefd heb, heb ik heel mijn leven afgerond, 365 jaar. Op de eerste dag van die eerste maand was ik alleen thuis. Ik lag in mijn bed te slapen en terwijl ik sliep werd mijn hart door een hevige onrust overweldigd, en in mijn droom huilden mijn ogen. Ik begreep niet waar deze onrust vandaan kwam, of wat mij overkwam. Toen verschenen twee grote mannen aan mij, er uit ziend zoals ik nog nooit op aarde gezien heb. Hun gezichten straalden als de zon, hun ogen waren als brandende lampen, uit hun mond kwam vuur naar buiten, (bekleed) met verschillende kleding en gezangen, hun vleugels waren helderder dan goud en hun handen witter dan sneeuw. Zij stonden aan het hoofdeinde van mijn bed en riepen mij bij naam. Toen werd ik uit mijn slaap wakker en zag deze mannen, levend en wel voor mij staan. Daarop boog ik voor hen neer en was doodsbang, mijn gezicht liet een en al angst zien en de mannen zeiden tegen mij:

‘Houd moed Henoch, wees niet bang, de Eeuwige God heeft ons naar u toegestuurd en zie! Vandaag zult u met ons naar de hemel opstijgen. En u moet uw zonen [en heel uw huishouden] vertellen wat zij in uw huis op aarde moeten doen, en laat niemand u zoeken totdat de Heer u naar hen doet terugkeren.’

Ik haastte mij om hen te gehoorzamen, ging mijn huis uit, sloot de deuren af, zoals mij was opgedragen en instrueerde mijn zonen Methusalem, Regim en Gaidad.’

Hoofdstuk 2

‘Ook maakte ik hen duidelijk wat voor wonderlijks zij mij gezegd hadden:

‘Luister naar mij, mijn kinderen, ik weet niet waar ik naar toe ga of wat er met mij zal gebeuren, weet daarom mijn kinderen, ik zeg u: ‘Keer u niet af van God [maar wandel voor Zijn aangezicht en houd u aan Zijn oordelen. Hou niet op te bidden voor uw redding, zodat de Heer het werk van uw handen niet zal afbreken. Wees ook niet gierig met de gaven van de Heer, dan zal de Heer niet gierig zijn met Zijn giften en liefdegaven in uw voorraadschuren. Zegen de Heer met de eerstgeborene van uw kudde en de eerstgeborenen van uw kinderen, dan zal een eeuwige zegening uw deel zijn. Keer u niet af van de Heer en

aanbid geen ijdele afgoden, goden die de hemel en aarde niet geschapen hebben of welk ding dan ook,] want zij zullen vergaan en ook wie ze aanbidden. Moge God uw harten waarachtig maken in aanbidding voor Hem. Laat nu niemand, mijn kinderen, naar mij zoeken totdat de Heer mij naar u terugbrengt.’

Hoofdstuk 3

(H) De eerste hemel, de atmosfeer.

‘Nu gebeurde het nadat ik met mijn zonen gesproken had, dat die mannen [mij riepen] en mij op hun vleugels meenamen en optilden naar de eerste hemel, zij zetten mij neer op de wolken. [En zie, zij bewogen (met hun vleugels)]. Daarvandaan keek ik, en ik keek nog veel hoger, en zag de atmosfeer. Zo plaatsten ze mij in de eerste hemel en zij toonden mij een grote oceaan, veel groter dan een oceaan op aarde.’

Hoofdstuk 4

‘Zij brachten mij voor de oudsten, de heersers van de ordening van de sterren en toonden mij de 200 engelen die de sterren besturen en de hemelse verbanden.’

Hoofdstuk 5

‘Daar zag ik de schatkamers van sneeuw en ijs en de engelen die hun afschrikwekkende voorraadplaatsen bewaken, met de schatkamer van de wolken, waardoor zij vertrekken en binnenkomen.’

Hoofdstuk 6

‘Zij toonden mij de schatkamers met dauw, als olijfolie. Haar verschijningsvorm was als die van alle bloemen op aarde, [alleen nog veel meer] met de engelen die deze schatkamers bewaken en hoe ze geopend en gesloten worden.’

Hoofdstuk 7

(H) De tweede hemel, duistere engelen gevangenis.

‘Deze mannen pakten mij op, namen mij mee naar de tweede hemel en toonden mij een duisternis die dieper was dan duisternis op aarde. Daar zag ik gevangenen hangen, bewaakt, wachtend op het grote en grenzeloze oordeel. Deze engelen zagen er zelf duister uit, duisterder dan aardse duisternis en onophoudelijk huilden zij, de hele dag door.

En ik zei tegen de mannen die bij mij waren:

‘Waarom worden zij voortdurend gemarteld?’

Zij antwoordden mij:

‘Dit zijn de afvalligen van de Heer, die de geboden van de Heer niet gehoorzaamd hebben, maar overlegd hebben wat zij zelf wilden en zich afgekeerd hebben, met hun vorst die ook [met wie daar gevangen zijn] in de vijfde hemel vastzit.’

En ik had medelijden met hen en deze engelen bogen voor mij neer en zeiden tegen mij:

‘Man God’s bid voor ons tot de Heer!’

En ik antwoordde hen dit:

‘Wie ben ik, een sterfelijk man, dat ik voor engelen zou bidden? Wie weet waar ik heen zal gaan of wat mij overkomen zal? En wie zal er voor mij bidden?’

Hoofdstuk 8

(H) De derde hemel, het paradijs en de hel.

‘Daarvandaan namen de mannen mij weer mee en brachten mij omhoog naar de derde hemel. Zij plaatsten mij daar en ik keek naar beneden [en zag het paradijs] en die plaats is zo fijn [en rijk] als wat ik nooit heb gezien.

Ik zag de zoetgeurende bloeiende bomen en bekeek hun vruchten die [rijp en] zoetgeurend zijn, al het voedsel dat zij dragen met de voortdurende verspreiding van geuren.

Te midden van de bomen stond die van het Leven, op de plaats waar de Heer rust als Hij naar het paradijs komt. Die boom is onvergankelijkbaar met haar pracht en fijne geur, en mooier bekleed dan wat ook geschapen is. Van alle kanten ziet zij er goudachtig bloedrood, alsof brandend, uit. [Zij beslaat het gehele paradijs en heeft iets van elke fruitboom en elk soort fruit. Haar wortel is in het Paradijs, bij de (oostelijke) uitgang die naar de aarde leidt. Het paradijs ligt tussen het vergankelijke en onvergankelijke in. Twee bronnen ontspringen die honing en melk voortbrengen, met bron[nen] die olie en wijn voortbreng[en]. Zij verdelen zich in vier richtingen en bewegen kalm voort, zij dalen af naar het paradijs van Eden, tussen het vergankelijke en onvergankelijke in. Daarvandaan gaan zij verder en verdelen zich in veertig richtingen en zo gaat het door met afdalen naar de aarde. Zij hebben een cyclische rondgang, net als alle andere hemelse elementen. Daar bestaat geen niet vruchtdragende boom, [elke boom is vol vruchten.] en elke plaats zegenrijk. Daar zijn ook 300 erg stralende engelen die het paradijs beheren en onophoudelijk aanbidden zij de Heer met prachtig gezang, alle dagen en alle uren.’

Hoofdstuk 9.

‘En ik zei:

‘Wat fijn is het hier!’

En de mannen zeiden tegen mij:

‘Deze plaats, O Henoeh, is voor de rechtvaardigen klaargemaakt, die allerlei tegenstand ondervinden van hen die hun zielen kwetsen, die hun ogen voor slechtheid behoeden, en rechtvaardig oordelen. Brood geven aan de hongerigen, de naakten aankleden, de gevallen doen opstaan, de beschadigde wezen helpen, die onberispelijk voor het aangezicht van de Heer wandelen en Hem alleen dienen, voor hen is die plaats als eeuwige erfenis klaargemaakt.’

Hoofdstuk 10.

‘De twee mannen namen mij mee naar het Noordelijk gebied en toonden mij daar een erg vreselijke plaats, er waren allerlei soorten martelingen op die plaats, meedogenloze duisternis en onverlichte somberheid, er is daar geen licht, maar een duister vuur dat voortdurend omhoog spuit, waar een vlamme rivier uit voortkomt. Overal op die plaats is dan weer vuur, dan weer vorst en ijs, dorst en beven, terwijl de boeien ontzettend gemeen zijn, en de engelen

angstwekkend en genadeloos, gruwelijke wapens meedragend, meedogenloos martelend.

En ik zei:

‘Vreselijk! Vreselijk! Wat verschrikkelijk beangstigend is deze plaats!’

En de mannen zeiden tegen mij:

‘Deze plaats Henoeh, is gemaakt voor hen die God onteren, die op aarde tegennatuurlijk zondigen, zoals kindermisbruik in de anus, zoals in Sodom gedaan werd, tovenarij, bezweringen en duivelse hekserij. Wie opscheppen over hun slechte daden, stelen, liegen, lasteren, afgunstig zijn, rancune hebben, ontucht, moord, en die in het verborgene de ziel van de mens stelen, de arme bij de keel grijpend, hen hun eigendommen afnemend, zichzelf verrijkend met het bezit van anderen, hen bedriegend. Zij die, als zij in staat zijn om ondersteuning te bieden aan de gebrekkigen, de hongerige laten sterven, in staat zijnd te kleden, de naakte uitkleden. Zij die hun Schepper gekend hebben en zijn neergebogen voor ziellose en levenloze goden, die niet kunnen horen of zien, ijdele goden, (zij) die ook gehouwen beelden maken en neerbuigen voor onrein handwerk, voor hen allemaal is deze plaats als eeuwige beloning klaargemaakt.’

Hoofdstuk 11

(H) De vierde hemel, zon maan en sterren, het hemelleger.

‘Hierna namen de mannen mij weer mee en brachten mij naar de vierde hemel. Daar toonden ze mij alle opeenvolgende (zon- en maan)standen met de lichtstralen van de zon en de maan. Ik mat hun standen en ik vergeleek hun licht. Ik zag dat de zon [zeven] maal sterker is dan de maan. Ik zag zijn cyclus en zijn wielen waarmee hij altijd voortgaat, zoals de wind voorbijgaand met geweldige snelheid. [Zijn komen en gaan] geven hem dag en nacht geen rust. Hij wordt, aan het rechterwiel van de zon, begeleid door vier sterren, elk met 1000 sterren onder zich. Ook vier aan de linkerkant, elk met 1000 sterren onder zich, samen 8000, de zon voortdurend volgend. Met 150.000 engelen die hem overdag vergezellen en 1000 's nachts. [100] engelen gaan voor de strijdswagen van de zon uit, met zes vleugels, in vlamme vuur.’

Hoofdstuk 12

‘Ik keek en zag andere zonachtige vliegende geesten, ze worden Phoenixen genoemd en Kalkedras, prachtig en wonderlijk. Want hun gestalte was als die van een leeuw, hun staart [poten] en hoofd als die van een krokodil. Hun uitstraling was veelkleurig, als van een regenboog, 900 maten (lang).¹ Ze hadden vleugels als van engelen, ieder heeft er twaalf en zij vergezellen en gaan samen op met de zon, hitte en dauw met zich meedragend, zoals het hen door God is opgedragen. Zo gaat [de zon] zijn cyclus, hij gaat onder en komt op, met zijn lichtstralen boven aan de hemel en onder de aarde, [en hij vervolgde onophoudelijk zijn koers].’

Hoofdstuk 13.

‘De mannen droegen mij mee naar het oosten en toonden mij de zonnepoorten waardoor de zon gaat, zoals dat per seizoen is geregeld [ook volgens de

¹ Waarschijnlijk de cubit = ca. 450 meter

gefaseerde loop van de maan], de rondgang [per maand en] per jaar, (precies) tot op het uur nauwkeurig, dag en nacht.

En ik zag zes open poorten, elke poort had 61 gradaties en een kwart gradatie . Dit mat ik zorgvuldig op en zo bepaalde ik hoe groot de maat was -vanaf dat de zon opgaat en in het westen ondergaat- dan is het in evenwicht en hij komt alle maanden op.

[Door de eerste poort komt hij 42 dagen lang op, de tweede 35 dagen, de derde 35 dagen, de vierde 35 dagen, de vijfde 35 dagen, de zesde 42 dagen.]²

Dan keert hij weer om en gaat andersom terug door de zesde poort , volgens de cyclus van het seizoen.

[Hij komt binnen door de vijfde poort gedurende 35 dagen, de vierde 35 dagen, de derde 35 dagen, de tweede 35 dagen,]³ en zo worden de dagen van het jaar voltooid, passend bij de cyclus van de vier seizoenen].’

Hoofdstuk 14

‘Toen namen de mannen mij mee naar de westelijke hemel en toonden mij zes grote geopende poorten, zoals de rondgang van de oostelijke poorten, ertegenover, waar de zon ondergaat volgens het (vaste) aantal dagen, 365 en een kwart.

Zo gaat hij, onder de aarde, weer naar de oostelijke poorten terug. [En als hij opkomt vanuit de westelijke poorten,] en zijn licht wordt weggenomen, de pracht van zijn straling, (is hij) onder de aarde. Want omdat de kroon van zijn straling in de hemel bij de Heer is, bewaakt door vierhonderd engelen, gaat de zon op wielen de aarde onderdoor, [zonder het grote licht dat zijn straling en versiering geeft,] Zeven uur lang blijft hij (weg) in de nacht. Zo verblijft de strijdswagen de helft van zijn tijd onder de aarde. En als hij de oostelijke opkomst bereikt, tijdens het achtste uur van de nacht [brengen de vierhonderd engelen de kroon terug, en kronen ze hem]. Zo wordt zijn helderheid en het stralen van zijn kroon voordat de zon opkomt al gezien en de zon vlamt veel meer dan vuurstralen.’

Hoofdstuk 15

‘Dan barsten de zonachtige elementen die Phoenixen en Khalderas genoemd worden uit in gezang. Daarom is het dat iedere vogel met zijn vleugels klappert, zich verheugend over de schenker van licht, en zij barsten uit in gezang, in opdracht van de Heer:

‘De schenker van licht komt eraan om de hele wereld te verlichten. De wachter van de morgen verschijnt, het zijn de stralen van de zon. De zon komt op over het aardoppervlak en vernieuwt zijn uitstraling door heel het aardoppervlak te verlichten.’

Zo toonden zij mij de berekening van de beweging van de zon, de poorten waardoor hij ondergaat [en opkomt,] want dit zijn de grote poorten die God geschapen heeft om als jaarlijkse tijdsbepaling te

² 21 dagen de ene kant op en 21 dagen andersom.

³ Totaal 365 dagen

dienen. Daarom is de zon een grootse schepping en zijn cyclus duurt achtentwintig jaar, daarna begint het van voor af aan.’

Hoofdstuk 16.

‘De mannen toonden mij een andere berekening, die van de maan, [van al haar bewegingen en stonden] twaalf grote poorten, gekroond van het westen naar het oosten, waardoor de maan onder gaat en opkomt volgens de vastgestelde tijden.

Door de eerste westelijke poort komt zij op, in plaats van de zon,

Door de eerste poort precies 31 dagen,
door de tweede precies 35 dagen,
door de derde precies 30 dagen,
door de vierde precies 30 dagen,
door de vijfde precies⁴ 31 dagen,
door de zesde precies 31 dagen,
door de zevende precies 30 dagen,
door de achtste precies 31⁵ dagen,
door de negende precies 31 dagen,
door de tiende precies 30 dagen,
door de elfde precies 31 dagen,
door de twaalfde precies 22 dagen.

Precies zo, ook door de westelijke poorten, passend bij de cyclus en passend bij het aantal oostelijke poorten. Zo gaat zij en legt de 365 en een kwart⁶ dagen van het zonnejaar af. 354 die 12 maanden volmaken, [berekend] naar de 29 dagen. Zo ontbreken er twaalf dagen van de zonnecyclus, wat jaarlijks de toevoegingen aan de maan(cyclus) zijn, zo komt de grote cyclus uit op 532 jaar.

Drie jaar lang mist het de kwartalen, maar het vierde jaar voltooid zij die precies. Daarom worden zij precies drie jaar buiten de hemel gehouden en niet meegeteld bij het aantal dagen, omdat zij de seizoenen van de jaren veranderen, twee (jaar twee) nieuwe manen meer en twee (jaar twee) andere nieuwe manen minder. Als de westelijke poorten gepasseerd zijn, dan keert zij om en gaat met haar licht richting de oostelijke poorten. Zo gaat ze maar door, dag en nacht, langs de hemelse bogen, sneller dan de hemelse winden, dan geesten en elementen en vliegende engelen die als engel elk zes vleugels hebben. En de maan heeft een zevenvoudige interpolatie,⁷ met [een terugkerende cyclus van] negentien jaar, [dan begint ze opnieuw vanaf start].’

Hoofdstuk 17

‘Midden in de hemel zag ik bewapende legers, de Heer aanbiddend met tamboerijnen en fluiten, met onophoudelijke stemmen, heerlijke stemmen, heerlijk onophoudelijk, gevarieerd gezang dat onmogelijk te beschrijven is. Elke geest zou stomverbaasd staan, zo prachtig en wonderlijk is het gezang van die engelen, ik was verrukt om naar hen te luisteren.’

⁴ Of ongewoonlijk

⁵ Of ongewoonlijk

⁶ Andere vertalingen 364, 365 of 365 en een half

⁷ In een maand vier keer zeven, van nieuwe maan naar volle maan en weer terug.

Hoofdstuk 18.

(H) De vijfde hemel, de wachters, reuzen die afgedaald zijn.

'Toen namen de mannen mij mee op hun vleugels naar de vijfde hemel. Daar zag ik vele ontelbare legers die wachters⁸ genoemd worden. Zij zagen er als een menselijk wezen uit, (maar) hun omvang was groter dan die van grote reuzen. Met bedroefde gezichten en een mond die voortdurend stil was. In de vijfde hemel was er geen lofdienst en ik zei tegen de mannen die bij mij waren:

'Waarom zijn zij zo bedroefd, zijn hun gezichten terneergeslagen en is hun mond stil? En waarom is er geen lofdienst in deze hemel?'

En de mannen antwoordden mij:

'Dit zijn de wachters die, samen met hun vorst Satan, zich hebben afgekeerd van de Heer, [twee miljoen].⁹ Zij die vastzitten in de tweede hemel zijn net als hen [vastgeketend in diepe duisternis,] en drie van hen zijn, vanaf de troon van de Heer, afgedaald naar de aarde, naar de plaats Hermon. Zij verbraken daar hun belofte aan de rand van de berg Hermon, want ze zagen hoe goed de dochters van de mensen waren. Zij namen vrouwen voor zichzelf en vervuilden de aarde met hun daden. Zij handelden die eeuw voortdurend wetteloos en vermengden hun rassen [en creëerden zo een groot kwaad met de vrouwen van de mannen, zij deden grote reuzen geboren worden, grote monsters met geweldige vijandschap.] Daarom heeft God hen met een zwaar oordeel veroordeeld, zij huilen om hun broeders¹⁰ en zij zullen op de grote dag van de Heer gestraft worden.'

En ik zei tegen de wachters:

'Ik heb uw broers gezien en hun daden en grote martelingen en ik heb voor hen gebeden, maar de Heer heeft hen veroordeeld om onder de aarde te zijn totdat de bestaande hemel en aarde voor eeuwig voorbij zullen zijn.'

Ook zei ik:

'Waarop wacht u nog broers en dient u niet voor het aangezicht van de Heer, waarom heeft u uw dienst voor het aangezicht van de Heer niet weer ingenomen zodat u de Heer volledig boos maakt?'

En zij reageerden op mijn advies en gingen in vier rangorden in die hemel staan en zie! Terwijl ik met die twee mannen stond, bazuïnden vier trompetten met luide klank en de wachters begonnen eenstemmig te zingen, en hun stem steeg op voor het aangezicht van de Heer, meelijwekkend en aandoenlijk.'

Hoofdstuk 19.

(P) De zesde hemel, de aartsengelen van balans van tijden, regels en lofprijs, Gods voetbank.

'De mannen namen mij daarvandaan mee en droegen mij omhoog naar de zesde hemel. Daar zag ik zeven groepen engelen, stralend en erg glorieus. Hun gezichten straalden feller dan de zon, glinsterend, en hun gezichten, gedrag of wijze van kleden verschillen niet. Zij bestuderen de loop van de sterren zorgvuldig en zorgen voor hun verloop, met de wisseling van de maan en de omwenteling van de zon, tot welzijn van de Kosmos.

Als zij enig kwaad zien gebeuren, maken zij geboden en instructies, met heerlijk luid gezang en allerlei

prachtige lofprijs. Dit zijn de aartsengelen die boven de engelen gesteld zijn, zij balanceren alles wat in hemel en op aarde bestaat. Met de engelen die over de seizoenen en jaren gesteld zijn, en wie over de vruchten op aarde gaan, met de engelen die over elk grasgewas gaan, wat iedereen voedt, elk levend wezen. Ook de engelen die de zielen van alle mensen opschrijven, met al hun daden en hun levens voor het aangezicht van de Heer. In het midden van hen bevinden zich zeven Phoenixen en zes Cherubim en zes zes-vleugeligen die voortdurend eenstemmig tegelijk zingen. Hun gezang is onbeschrijfelijk en de Heer is¹¹ verheugd onder aan Zijn voetbank.'

Hoofdstuk 20.

(P) De zevende hemel, Cherubim, Serafim en Ofanim, zicht op de tiende hemel, Gods troon.

'Daarna tilden de twee mannen mij op naar de zevende hemel en daar zag ik een erg fel licht, vurige groepen van aartsengelen, onstoffelijke strijdkrachten, heerschappijen, orden, en besturen. Cherubim en Serafim, tronen en veelogigen. Negen¹² regimenten en de stralende verblijfplaatsen van de Ofanim. Ik werd doodsbang en begon uit hevige angst te beven. De twee mannen namen mij mee, leidden mij achter hen aan en zeiden tegen mij:

'Houd moed Henoeh, wees niet bang!'

En zij toonden mij de Heer van een afstand, zittend op Zijn erg hoge troon. Want wat bestaat er in de tiende hemel, aangezien de Heer daar woont? God bevindt zich in de tiende hemel, [in de Hebreeuwse taal wordt deze Aravoth genoemd]. Alle hemelse legers kwamen en stonden, op rangorde, op de tien treden, en zij bogen neer voor de Heer. Daarna gingen zij weer naar hun plaats terug, vreugdevol en gelukkig, gezangen zingend in het onmetelijke licht, met fluisterende zachte stemmen, de heerlijke dienst aan Hem verrichtend.'

Hoofdstuk 21.

(P) De achtste hemel, verandering van tijdperken, Gabriël plaatst Henoeh voor de aanblik van de Heer.

'[Zowel 's nachts als overdag gaan zij niet weg, staand voor Gods aangezicht en Zijn wil volbrengend] en de Cherubim en Serafim staan rondom Zijn troon, zes-vleugelig en veelogig. Zij bedekken geheel Zijn troon, met zachte stem zingend voor het aangezicht van de Heer:

'Heilig, Heilig, Heilig, de Heer Sebaoth,¹³ hemel en aarde zijn vol van Zijn heerlijkheid.'

En toen ik al deze dingen gezien had, zeiden die mannen tegen mij:

'Tot zover is het ons geboden om met u mee te reizen Henoeh.'

Toen gingen de mannen bij mij weg en daarna zag ik hen niet meer. Maar ik stond alleen, aan de grens van de zevende hemel, en ik werd doodsbang. Ik viel neer op mijn gezicht en zei bij mijzelf:

'Wee mij, wat is mij nu overkomen?'

En de Heer stuurde één van Zijn glorieuzen, de aartsengel Gabriël, en hij zei tegen mij:

'Houd moed Henoeh, wees niet bang, sta op, ga mee en sta voor eeuwig voor Gods aangezicht!'

⁸ Grieks: Grigori

⁹ 200 myriaden

¹⁰ In de tweede hemel

¹¹ Of 'zij zijn verheugd onder aan de voetbank van de Heer'

¹² Of vijf, of tien

¹³ der heerscharen

Ik antwoordde hem en zei:

‘Wee mij, mijn Heer, vanwege angst en beven heeft mijn ziel mij verlaten. Roep de twee mannen die mij naar deze plaats gebracht hebben, op hen heb ik vertrouwd en met hen zal ik voor Gods aangezicht verschijnen.’

[En als een blad dat door de wind wordt weggevoerd tilde Gabriël mij op] en plaatste mij voor het aangezicht van de Heer. Ik zag daar de achtste hemel die in het Hebreeuws Muzaloth¹⁴ wordt genoemd, de veranderaar van de seizoenen, van droogte en natheid en van de twaalf sterrenbeelden die boven de zevende hemel staan.’

(P) De negende hemel, twaalf sterrenbeelden.

‘Toen zag ik de negende hemel die in het Hebreeuws Kuchavim¹⁵ wordt genoemd, waar de hemelse verblijfplaatsen van de twaalf sterrenbeelden zijn.’

Hoofdstuk 22

(P) De tiende hemel, de aanblik en het spreken van de Heer, Michaël en Uriël (Vereveil).

‘En in de tiende hemel, die Aravoth heet, zag ik de verschijning van het aangezicht van de Heer, als in vuur gloeiend heet gemaakt ijzer, uitstralend, met uitslaande vonken en gloeiend heet. Zo zag ik in een ogenblik het gezicht van de Heer, maar het gezicht van de Heer is onuitsprekelijk, het is zo ontzettend schitterend en buitengewoon geweldig en uiterst, uiterst vreeswekkend. Wie ben ik dat ik spreek van het onuitsprekelijke Wezen van de Heer, en van Zijn gezicht dat zo [buitengewoon bijzonder] en schitterend is? Want uit hoeveel bestaan Zijn geboden, Zijn verscheidene stemmen, de geweldig grote troon van de Heer, niet met handen gemaakt, het koor dat geheel rondom Hem staat, de legers van Cherubim en Serafim en hun nooit eindigende gezang? Wie kan een beschrijving geven van Zijn prachtige verschijning, onveranderlijk en onbeschrijfelijk, van Zijn geweldige heerlijkheid? Dus viel ik plat neer uit eerbetoon voor de Heer. En de Heer sprak met Zijn mond tegen mij:

‘Wees moedig Henoeh! Wees niet bang! Sta op en sta voor altijd voor mijn aangezicht!’

En Michaël de hoofdstrateeg van de Heer, bracht mij voor het aangezicht van de Heer. En de Heer riep het uit aan Zijn dienaren:

‘Laat Henoeh meedoen en voor altijd rechtop staan tegenover mijn aangezicht!’

En de glorieuzen van de Heer bogen neer uit eerbetoon en zeiden:

‘Laat Henoeh komen in overeenstemming met uw woord O Heer!’

En de Heer zei tegen Michaël:

‘Ga en ontdoe Henoeh van zijn aardse kleding, zalf hem met mijn heerlijke olie en doe hem de kleren van mijn heerlijkheid aan.’

En Michaël deed dat dus, zoals de Heer hem gezegd had. Hij zalfde mij en kleedde mij aan. Deze olie ziet

er stralender dan het grote licht uit, haar zalving is als zoete dauw, haar geur als mirre, stralend als een zonnestraal. Toen keek ik naar mijzelf en zag eruit als één van die glorieuzen, [er was geen zichtbaar verschil].

Daarop gebood de Heer een van Zijn aartsengelen die Vereveil¹⁶ heette, hij was sneller in wijsheid dan de andere aartsengelen, hij schreef alles op wat de Heer deed. De Heer zei tegen Vereveil:

‘Haal de boeken uit mijn pakhuizen, en een riet om snel te schrijven en geef die aan Henoeh, geef hem daarna de uitgelezen en vertroostende boeken van uw hand.’

[Vereveil haastte zich en bracht mij de boeken, een mes en inkt, en hij gaf hem uit zijn eigen hand de snelschrijvende pen].’

Hoofdstuk 23

‘En hij vertelde mij alles wat gemaakt was, de hemel, de aarde en zee, alle elementen met hun komen en gaan, de donder der donders, de zon en de maan, de komst en verandering van de sterren, de seizoenen, jaren, dagen en uren. De opkomsten van de wind, het aantal engelen en hoe hun liederen tot stand komen, met alle menselijke zaken, de taal van elk menselijk lied en leven, de geboden, instructies en zoetgevooisde zang, en alles wat passend is om te leren.

[Zo instrueerde Vereveil mij 30 dagen en 30 nachten lang en zijn mond hield nooit op met spreken. En wat mij betreft, ik rustte niet en schreef alle symbolen en alle schepsels op. En toen ik 30 dagen had afgerond] zei Vereveil tegen mij:

‘Alle dingen die ik u verteld heb, hebben wij nu opgeschreven. Ga nu zitten en schrijf alle zielen van de mensheid op, hoewel velen van hen nog [niet] geboren zijn, en de plaatsen die voor eeuwig voor hen zijn klaargemaakt. Want alle zielen zijn voor de eeuwigheid klaargemaakt, vóór de formering van de aarde.’

En ik zat daar een tweede periode van 30 dagen en 30 nachten, ik schreef alles nauwkeurig op en schreef 366 boeken.’

Hoofdstuk 24

(P) Henoeh aan de linkerhand van de Heer, Hij spreek van Zijn schepping.

‘En de Heer riep mij en Hij zei tegen mij:

‘Henoeh, ga aan mijn linkerhand zitten, bij Gabriël.’

[En ik boog diep neer voor de Heer] En de Heer zei tegen mij:

‘[Geliefde] Henoeh, wat u ook ziet en welke zaken ook stilstaan of bewegen is allemaal geperfectioneerd door mij en ik zal het zelf aan u uitleggen; voordat ook maar iets bestond, vanaf het allereerste begin, wat ook maar bestaat, dat heb ik geschapen uit het niet bestaande, uit het onzichtbare het zichtbare. [Luister Henoeh en let goed op mijn woorden] Want zelfs niet aan mijn engelen heb ik mijn geheimen

¹⁴ 04216 מזרות mazzarah, de (totale) constellatie van de sterren (of van de dierenriem); Job 38:32; II Kon 23:5

¹⁵ (twaalf) sterren(beelden)

¹⁶ Mogelijk wordt hier Uriël bedoeld

uitgelegd, of hen hun oorsprong verteld, niets van mijn eindeloosheid [en onbegrijpelijkheid], zoals ik de schepselen gepland heb, zoals ik dat vandaag aan u bekend maak. Want voordat enige zichtbare zaken tot bestaan zijn gekomen, Bewoog ik, de ENE, mij alleen in de onzichtbare dingen, als de zon, van het oosten naar het westen en van het westen naar het oosten. Maar de zon heeft zelf rust, maar ik vond geen rust, omdat alles nog niet geschapen was. Toen kwam bij mij het idee op om een fundament te leggen, om een zichtbare schepping te scheppen.”

Hoofdstuk 25.

(H) 1a. De schepping van Licht, het hoogste.

“En ik gebod de laagste¹⁷ dingen:

‘Laat één van de onzichtbare zaken zich zichtbaar tonen!’

En ‘Scheppingslicht’¹⁸ daalde af, extreem groot. Ik keek naar hem en zag dat hij een groot licht in zijn buik droeg. En ik zei tegen hem:

‘Spring uiteen Scheppingslicht, en laat wat uit u geboren wordt zichtbaar worden.’

En hij liet zichzelf uiteenspringen en een erg groot licht kwam daaruit voort. Ik was te midden van dat grote licht en zo is het licht uit het Licht voortgekomen, daaruit is de grote aeon voortgekomen en zij openbaarde de schepping die ik bedacht had te scheppen. En ik zag dat het goed was.¹⁹ Ik zette een troon voor mijzelf neer en ging erop zitten en sprak tegen het Licht:

‘Gaat U verder [dan de troon] omhoog en bestendig Uzelf [veel hoger dan de troon] en wees het fundament van de hoogste zaken.’

Boven het Licht bestaat niets anders. Daarna boog ik (mijn hoofd) omhoog en keek vanaf mijn troon omhoog.”

Hoofdstuk 26

(H) 1b. De schepping van aarde, het laagste, duisternis.

“En ik gaf de laagste dingen een tweede maal een opdracht en sprak:

‘Laat één van de zichtbare zaken stevig zichtbaar worden.’

En Archas²⁰ kwam naar buiten, stevig en zwaar en erg rood. En ik zei:

‘Breek uzelf open Archas en laat wat uit u geboren wordt zichtbaar worden!’

En hij viel uiteen. Hieruit is een erg lange donkere aeon voortgekomen dat de schepping van de laagste²¹ zaken draagt, en ik zag hoe goed dat was. En ik zei tegen hem:

‘Daal af naar beneden en ben stevig! Word het fundament van de laagste zaken! [En zo gebeurde het.]²² Hij daalde af en werd stevig en werd het fundament van de laagste zaken, en beneden de duisternis bestaat er niets anders.’”

¹⁷ Andere vertaling geeft hoogste, wat logischer lijkt

¹⁸ Adoil

¹⁹ De eerste dag

²⁰ Archas, van het Griekse Archi = ‘begin’ Mogelijk is ook de relatie met het Hebreeuwse woord aarde ארץ ‘Erets’ wat ‘stevig zijn’ betekend.

²¹ Mogelijk ook meest minuscule, kleinste

²² Die eerste dag

Hoofdstuk 27

(H) 1c. De schepping van water, scheiding van licht en duisternis.

“Toen gaf ik de opdracht:

‘Laat wat van het licht en wat van de duisternis afgenomen worden,’

en ik zei:

‘Verdicht uzelf, omgeven door licht!’

En ik spreidde het uit en het werd water, dat spreidde ik uit over de duisternis, onder het licht. Zo heb ik het vaste water gemaakt, dat wil zeggen, het bodemloze. En ik maakte een fundament van licht rondom het water.²³ Ik schiep er zeven grote bogen binnen,²⁴ en ik gaf ze de uitstraling van kristal, nat en droog, dat wil zeggen zoals glas, met de kringloop van het water en de andere elementen.

En ik toonde (de andere elementen) elk van hen hun verloop, de zeven sterren, elk van hen in hun eigen hemel, zodat zij synchroon zouden verlopen. En ik zag dat het goed was.²⁵ Zo maakte ik scheiding tussen het licht en de duisternis, dat wil zeggen, door het water naar de ene en andere kant doormidden te verdelen. Tegen het licht zei ik dat het ‘de dag’ moest zijn en tegen de duisternis dat het ‘nacht’ moest zijn. Zo ontstond de avond en de ochtend op de eerste dag.’”

Hoofdstuk 28.

(H) 2. De schepping van de aardse atmosfeer, land en water.

“Zo maakte ik (eerst) de hemelboog stevig,²⁶ en (zei:)

‘Laat het lagere water dat zich onder de hemel bevindt, zichzelf bij elkaar verzamelen en laat haar golven opdrogen.’

En zo gebeurde het. Uit de golven schiep ik rotsen, stevig en groot. Met de rotsen stelde ik het droge land samen en het droge land noemde ik aarde. Het midden van de aarde noemde ik ‘afgrond,’ dat wil zeggen ‘het bodemloze.’ De zee verzamelde ik op één plaats en ik begrensdde haar met een juk. En ik zei tegen de zee:

‘Zie, ik geef u uw eeuwige grenzen en u zult niet losbreken uit de elementen van waaruit u bent samengesteld.’

Zo maakte ik de stevige structuren [en plaatste ze boven de wateren]. Deze dag benoemde ik als de eerst geschapene.²⁷ [Daarop kwam de avond en de morgen [weer], en was dit de tweede dag.]”

Hoofdstuk 29

“En voor al mijn hemelse legers schiep ik een vorm uit materie van vuur. Mijn oog keek naar de stevige en keiharde rots en met een flits vanuit mijn ogen verkreeg de bliksem haar wonderlijke natuur, zowel vuur in water als water in vuur. Het één dooft het ander niet uit, en de ander droogt ook de ene niet op. Daarom is bliksem [scherper en] helderder dan de zon, zachter dan water en steviger dan de hardste rots. Uit de rots hieuv ik een erg groot vuur, en uit dat vuur formeerde ik de orden van de tien onstoffelijke legers van engelen, hun wapens zijn van

²³ De ozonlaag in de atmosfeer.

²⁴ De zeven kleuren van de regenboog

²⁵ Die eerste dag

²⁶ Of vast d.w.z. aarde

²⁷ De zondag

vuur en hun kleding als brandende vlammen. En ik gaf opdracht dat ieder zijn eigen rangorde zou innemen. Maar een van de rangorden van de aartsengelen wendde zich af, samen met de eenheid die onder zijn gezag stond. Hij bedacht het onmogelijke idee om zijn troon hoger dan de wolken boven de aarde te plaatsen en dezelfde macht als ik te zullen krijgen. Dus heb ik hem, samen met zijn engelen, uit de hoogte geworpen, en zo vloog hij onophoudelijk door de lucht boven het bodemloze. [En zo heb ik de gehele hemelen geschapen en brak de derde dag aan].”

Hoofdstuk 30

(H) 3. Dde schepping van bomen en planten en vlamme engelen.

“Op de derde dag gebood ik de aarde om bomen te laten groeien, groot en vruchtdragend, en de bergen allerlei soorten [zoet gras en verschillend] uitgezaaid zaad. Ik legde het paradijs aan als een tuin en sloot dit in.²⁸ Vlamme engelen plaatste ik er als bewapende bewakers en zo schiep ik de vernieuwde [aarde]. Zo kwam de avond en ochtend [weer], de vierde dag.’

(H) 4. De schepping van onze tijdsbepaling, zon, maan en planeten.

“Op de vierde dag gebood ik: ‘Laten er grote lichten zijn aan de hemelse bogen.’ Op de eerste hoogste boog plaatste ik de ster Kronos,²⁹ op de tweede Afrodite,³⁰ op de derde Aris,³¹ op de vierde de zon, op de vijfde Zeus,³² op de zesde Hermes,³³ en op de zevende, de laagste, de maan. Met de laagste [sterren sierde ik de benedenste lucht, en] ik stelde de zon aan als lichtgever overdag, maar de maan en de sterren als verlichting van de nacht. De zon gaat (haar weg) passend bij elk sterrenbeeld, twaalf, en met de twaalf sterrenbeelden volgen de maanden elkaar op. Ik schreef de namen op (van de sterrenbeelden) en hun levens, hun donderen, hun tijdsbepalingen en hoe zij elkaar opvolgen.³⁴ Zo brak de avond aan en kwam de morgen, de vijfde dag.’”

(H) 5. De schepping van levende wezens met een ziel.

“Op de vijfde dag gaf ik de zee opdracht om vele soorten van vissen en gevleugelde vogels voort te brengen en allerlei soorten reptielen die over de aarde kruipen, met dat wat vierpotig over de aarde loopt en door de lucht vliegt, van mannelijk en vrouwelijk geslacht, en allerlei soorten zielen die de levensadem [van alle levende wezens] uitademen. Zo brak de avond aan en kwam de morgen, de zesde dag.’”

(H) 6a. De schepping van de mens als tweede engel en koning van de aarde door Gods Wijsheid.

“Op de zesde dag gaf ik mijn Wijsheid opdracht om de man uit zeven onderdelen te maken:

Één; zijn vlees uit de aarde.

Twee; zijn bloed van de douw en de zon.

Drie; zijn ogen vanuit de bodemloze zee.

Vier; zijn botten uit steen.

Vijf; zijn hersenen,³⁵ zo snel als de engelen, en als³⁶ wolken.

Zes; de aderen en haren als het gras van de aarde.

Zeven; zijn geest van mijn Geest en als de wind.

En ik gaf hem zeven zintuigen,³⁷

luisteren aan het vlees,

het zicht aan de ogen,

de reuk aan de geest,

het gevoel aan de aderen,

de smaak aan het bloed,

de volharding aan de botten,

en het zoete [plezier] aan het verstand.³⁸

Zie nu dat ik een slim gedicht hierover opdraag:

‘Ik schiep de mens uit zichtbare en onzichtbare

materie,

waaruit ook dood en leven bestaan,

en (als) beeld kent hij het Woord als iets dat

geschapen is,

klein in grootsheid,

en ook groots in kleinheid.

Als tweede engel plaatste ik hem op aarde, geëerd en

groots en glorieus,

ik stelde hem aan om als koning over de aarde te

heersen,

en om mijn wijsheid te bezitten.

Niets op aarde was vergelijkbaar met hem,

zelfs onder [al] mijn schepselen die bestaan.’

‘Zo bepaalde ik zijn naam vanuit de vier componenten;

vanuit het oosten (A);

vanuit het westen (D);

vanuit het noorden (A);

vanuit het zuiden (M).³⁹

Ik wees hem vier bijzondere sterren toe en noemde hem Adam. Ik gaf hem zijn vrije wil en toonde hem de twee wegen, licht en duisternis, en ik zei tegen hem: ‘Deze is goed voor u, maar de ander is slecht.’ Zo zou ik te weten komen of hij liefde of haat naar mij toe heeft, en het zou duidelijk worden wie van zijn nageslacht van mij houdt. Want ik heb zijn aard gezien, maar hijzelf kent zijn aard niet. Daarom is onwetendheid beklagenswaardiger dan zonde, omdat hij het in zich heeft om te zondigen. En ik zei: ‘Wat bestaat er anders na de zonde dan de dood?’ Dus stelde ik een schaduw naast hem aan en bracht ik de slaap over hem zodat hij in slaap viel. Terwijl hij sliep nam ik een rib uit hemzelf en schiep ik een vrouw voor hem, zodat de dood hem door zijn vrouw zou overkomen. Ik nam zijn laatste woord en noemde haar ‘Ma(ma)’, de betekenis van ‘Eva.’⁴⁰

³⁵ Ofwel verstand

³⁶ Of ‘van’, de vorm van de hersenen lijkt op een wolk

³⁷ Letterlijk ‘naturen’ of ‘eigenschappen.’

³⁸ Of ‘de intelligentie.’

³⁹ Andere vertalingen hebben noorden en zuiden omgedraaid, dan ontstaat ‘ADMA’, mogelijk afgeleid van de Griekse letters, maar dit klopt niet in het tweede deel; Anatole; Dusme; Boppac, bopac (noorden); votoç, notos (zuiden); of wel zoals genomen uit het Hebreeuws maar dan precies andersom; oosten Mizrach; westen yAm; Teyman Zuiden; noorden tsAphon

⁴⁰ De woordspeling gaat ver terug tot het Sumerisch en is gerelateerd aan het Hebreeuws moeder = ma (ook in onze taal); m̄ ‘em, de eerste en laatste letter van Adam

Hoofdstuk 31

(H) 6b. De schepping van Eden, een open hemel, Satans verleiding.

“Adam [-Ma(ma)]; aarde en leven. En ik schiep een tuin in Eden, in het oosten, zodat hij zich aan het verbond zou houden en de opdracht zou bewaren. Ik schiep een open hemel voor hem, zodat hij de engelen zou zien die het overwinningslied zongen. En het licht dat nooit doofde was voortdurend in het paradijs. En de duivel begreep dat ik een andere wereld wilde scheppen, zodat alles op aarde aan Adam onderworpen zou zijn, om over haar te heersen en haar te besturen.

De duivel behoort toe aan de laagste plaatsen, en hij is een demon geworden, Sotona (want zijn naam was Satanai),⁴¹ omdat hij uit de hemel gevlucht is. Op die manier is hij anders dan de engelen geworden. Zijn aard veranderde niet, maar zijn denken wel, omdat zijn geweten over rechtvaardige en zondige zaken veranderde. Hij werd zich bewust van zijn veroordeling en van de zonde die hij eerder begaan had. En daarom heeft hij het (kwade) plan tegenover Adam opgezet. Met die opzet ging hij het paradijs binnen en verleidde hij Eva, maar met Adam legde hij geen contact.

Maar de onwetendheid heb ik vervloekt, en wat ik eerder gezegd heb, dat heb ik niet vervloekt. De mens(heid) heb ik niet vervloekt, of de aarde, of andere schepselen, maar de slechte vrucht van de mens(heid) [en zijn daden. Daarom is de vrucht van goed doen zoet en inspannend].”

Hoofdstuk 32

(P) 7. De dood en de opstanding bij de tweede komst, de zevende dag.

“Ik zei tegen hem:

‘U bent uit aarde en in de aarde waaruit ik u genomen heb zult u terugkeren. En ik zal u niet vernietigen, maar ik stuur u weg naar waar ik u vanuit genomen heb. Dan kan ik u bij mijn tweede komst weer meenemen.’

En ik zegende al mijn schepselen, zichtbaar en onzichtbaar en Adam was vijf en een half uur in het paradijs. Toen zegende ik de zevende dag (wat de Sabbat is) waarin ik rust nam van al mijn activiteiten.”

Hoofdstuk 33

(P) 8. De achtste dag, de oneindige tijd.

“Op de achtste dag heb ik een nieuwe afspraak gepland, zodat de achtste de eerste zal zijn, de eerste die er na mijn scheppingsweek zal zijn, (de week) die zich zou keren na een cyclus van 7000 en dat aan het begin van de 8000 er een ontelbare tijd zou aanbreken, eindeloos, zonder jaren, maanden, weken, dagen of uren [zoals de eerste dag van de week zal ook de laatste dag voortdurend doorgaan].”

(H) Alles geschapen door de ENE God, door middel van Zijn opperste Wijsheid en Woord.

“En nu Henoeh, wat ik u ook gezegd heb en wat u daarvan ook begrepen hebt, wat u in de hemelen ook gezien heeft en wat u ook zag op de aarde, wat ik ook maar in boeken beschreven heb, ik heb al deze dingen gepland en gerealiseerd door mijn opperste Wijsheid.

Ik heb ze geschapen van het hoogste fundament tot het laagste en tot het einde. Er is geen adviseur of opvolger na mijn schepping. Ik ben zelf eeuwig en niet met handen gemaakt, mijn gedachten zijn onveranderlijk. Mijn Wijsheid is mijn Adviseur en mijn daad is mijn Woord. Mijn ogen zien alles, hoe alles vaststaat of⁴² beeft van angst. Maar als ik mijn gezicht afkeer, dan zouden alle dingen vergaan.”

(G) Opdracht om deze woorden lang te bewaren.

“Richt uw geest Henoeh en erken de ENE Die met u spreekt, en neem de boeken mee die u zelf heeft geschreven. Dan geef ik u Sariiël⁴³ en Raguël⁴⁴ mee, die u naar mij toe omhoog gebracht hebben. Gaat u nu naar de aarde beneden en vertel uw zonen alles wat ik u verteld heb en alles wat u gezien hebt, vanaf de laagste hemel tot aan mijn troon. Ik schiep alle strijdkrachten en er is niemand die mij tegenstand biedt of opstandig is naar mij toe, want iedereen onderwerpt zichzelf aan mijn enkelvoudige bestuur en mijn alleenheerschappij. Geef hen de boeken in uw handschrift, dan zullen zij ze lezen en mij erkennen als de enige Schepper van alles. Zij zullen begrijpen dat er geen andere God is dan ikzelf. Laat ze uw handgeschreven boeken doorgeven, kinderen aan kinderen, generatie op generatie en natie aan natie. En ik zal u mijn bemiddelaar geven Henoeh, de aartsengel Michaël, voor het beheer over uw handschriften en de handschriften van uw voorvaders, Adam en Seth en Enos en Kanaän en Mahalalel en Jared, [en zij zullen niet vernietigd worden tot in de eindtijd. Dat heb ik geboden aan mijn engelen, Ariokh en Mariokh, die ik als hun bewakers heb aangesteld op aarde. Ik heb de tand des tijds⁴⁵ geboden de handschriften van uw voorvaders te bewaren, zodat ze niet vergaan in de komende vloed die ik tijdens uw generatie zal scheppen.”

Hoofdstuk 34

(P) Aankondiging van de zondvloed vanwege afgoderij en zonde.

“[Want ik ken de slechtheid van de mensheid], hoe zij mijn geboden hebben afgewezen en het juk dat ik hen heb opgelegd niet willen dragen. [Want zij zullen mijn juk afwerpen en een ander juk accepteren]. Waardeloos zaad zullen zij zaaien, zonder God te vrezen en mij te aanbidden, maar zij zijn begonnen om voor nutteloze goden neer te buigen en ze hebben mijn uniciteit ontkend. Heel de wereld zal naar verwarring afglijden, door misdaden en slechtheid, afschuwelijke ontucht, (zoals de een[e vriend] met de ander [in de anus] en elke andere soort slechte onreinheid die te afschuwelijk is om te benoemen), en het aanbidden van kwaad]. Daarom zal ik de zondvloed over de aarde brengen en alle mensen vernietigen, dan zal heel de aarde overweldigd worden door een geweldig moeras.”

Hoofdstuk 35

(P) Aankondiging van de laatste rechtvaardige generatie uit Henochs nageslacht, wijzend op de Toren.

“[Dan zal ik een rechtvaardig man uit uw stam achterlaten, samen met heel zijn huis die in

⁴¹ Hoofd tegenstander

⁴² Of ‘en’

⁴³ Semeil(a), Samoila, Samuil

⁴⁴ Rasuil, Raguil(a)

⁴⁵ Of seizoenen

overeenstemming met mijn wil zal handelen]. Uit zijn zaad zal een nieuwe generatie opstaan, de laatste van vele (generaties),⁴⁶ maar [zelfs van hen] zullen velen onverzadigbaar zijn. Dan zal ik voor die generatie iemand opvoeden die aan hen de boeken van uw handschrift zal openbaren, en die van uw voorvaders. Hij zal hen moeten wijzen op de wachttorens van de aarde, [aan] waarachtige mannen, en zij die mijn wil doen en mijn Naam niet ijdel gebruiken. En zij⁴⁷ zullen het die generatie vertellen en zij zullen, als zij het gelezen hebben, aan het eind meer verheerlijkt zijn dan in het begin.”

Hoofdstuk 36

(H) Afsluiting, 30 dagen om het zijn kinderen te vertellen. Henoeh keert terug naar de aarde.

“Nu geef ik u een rustperiode van 30 dagen om uw huis in goede orde achter te laten en uw zonen [en heel uw huishouden] te instrueren over alles van mij persoonlijk, zodat zij wat aan hen door u gezegd is zullen gehoorzamen. Dan zullen zij lezen en begrijpen dat er geen andere God is dan ikzelf, zo kunnen zij al mijn instructies uitvoeren en de boeken met uw handschrift bestuderen [nauwkeurig en aandachtig]. Na dertig dagen zal ik mijn engel naar u toesturen en hij zal u van de aarde en uw zonen wegnemen naar mij toe.”

Hoofdstuk 37

‘Toen riep de Heer een van de oudere engelen, angstwekkend en dreigend, en hij deed hem naast mij staan. Zijn verschijning was wit als sneeuw, met handen als van ijs, eruit ziend als hevige vorst, en hij bevroor mijn gezicht omdat ik de vreeswekkendheid van de Heer niet kon verdragen, net zoals het vuur van een kachel niet te verdragen is, of de hitte van de zon, of de vorst in de lucht.⁴⁸ En de Heer zei tegen mij:

‘Als uw gezicht hier niet bevroren zou zijn Henoeh, dan zou niemand naar uw gezicht kunnen kijken.’”

Hoofdstuk 38

‘De Heer zei tegen de mannen die mij eerder omhoog gebracht hadden:

‘Laat Henoeh met u mee naar de aarde beneden gaan en wacht op hem tot de vastgestelde dag.’

En ’s nachts legden zij mij in mijn bed. En Methusalem verwachtte mijn komst al, dag en nacht de wacht houdend naast mijn bed. Hij werd overweldigd door ontzag toen hij mij aan hoorde komen, en ik zei hem: ‘Laat mijn huishouden bij elkaar komen.’”

Hoofdstuk 39

(H) Henoeh getuigt van zijn herkenbare ontmoeting met de Heer.

‘Ook zei ik tegen hen:

‘[O mijn geliefde kinderen], luister naar de vermaning van uw vader, voor zoverre het de wil van de Heer is. Vandaag ben ik vanaf de lippen van de Heer naar u toe gestuurd, om met u te spreken over alles wat geweest is, wat nu is en over wat zijn zal tot op de dag van het oordeel. [Luister mijn kinderen, want het is niet van mijn eigen lippen dat ik vandaag verslag aan u doe], maar van de lippen van de Heer ben ik naar u toegestuurd. Luister dus naar mijn woorden, naar mijn lippen, een menselijk wezen, precies zo geschapen als uzelf, maar ik heb geluisterd naar de vurige lippen van de Heer. Want de lippen van de Heer zijn als een brandende oven en Zijn engelen als de vlammen die eruit slaan. Maar u, mijn kinderen, kijk naar mijn gezicht, een menselijk wezen, geschapen als u, maar ik ben iemand die het gezicht van de Heer gezien heeft, als ijzer dat in het vuur verhit is, het is uitslaand en verspreidt vonken en is gloeiend heet. Maar u, kijk goed in mijn ogen, een menselijk wezen, even belangrijk als uzelf, maar ik heb in de ogen van de Heer gekeken, stralend als zonnestrallen en de ogen van een menselijk wezen benauwend. Maar u mijn kinderen, zie de rechterhand van iemand die u helpt, een menselijk wezen, hetzelfde geschapen als uzelf, maar ik heb de Rechterhand van God gezien, mij helpend en de hemel vullend. Kijk nu naar wat ik kan doen, hetzelfde als u, maar ik heb gezien wat de Heer kan doen, onbegrensd en onnavolgbaar, daar is geen einde aan. Want u hoort het spreken van mijn lippen, maar ik heb de Heer als luide donder horen spreken, zoals dat klinkt in het onweer. Luister nu kinderen naar de verhalen van uw aardse vader. Angstwekkend en gevaarlijk is het om te staan voor het aangezicht van een aardse koning, angstwekkend en erg gevaarlijk, want de wil van de koning is dood of de wil van de koning is leven. Hoeveel meer angstwekkend [en gevaarlijk] is het om te staan voor het aangezicht van de Koning van de aardse koningen én van de hemelse legers. [De Bestuurder van leven en dood.] Wie kan deze eindeloze angst [of hitte] verdragen?’”

Hoofdstuk 40

(H) Henoeh getuigt van alles wat hij op heeft geschreven, meer over de hemelen en de scheppingsdagen.

‘Weet dan mijn kinderen, dat ik alles weet, want het komt van Gods eigen lippen en mijn ogen hebben het van het begin tot het einde gezien, [en van het einde tot het nieuwe begin]. Ik weet alles, en alles heb ik in boeken geschreven. De hemelen met hun begrenzingsen en overvloed, de legers en hun bewegingen, ik heb de sterren uitgemeten en beschreven, het ontelbaar grote aantal ervan. Welk mens kan hun cirkelbewegingen overzien, hun komen en gaan, [of zij die hen leiden en zij die geleid worden]? Want zelfs de engelen weten niet met hoeveel ze zijn, terwijl ik hun namen opgeschreven heb. De zonnecyclus heb ik opgemeten, met haar stralen, ik heb de uren geteld en haar bewegingen die passen in iedere dag, [met de ondergang die zij iedere dag kent en de nacht met de bijpassende uren. Ik heb de vier seizoenen benoemd en de vier cycli van de seizoenen gemaakt. Vanuit die cycli heb ik een jaar vastgesteld, en de maanden vastgesteld, en de dagen vastgesteld, en voor de dagen heb ik de uren vastgesteld, ik telde ze en schreef ze op.] Ook alles wat op aarde groeit heb ik onderzocht en opgeschreven, alle zaad wat gezaaid en niet gezaaid wordt. Alles wat de aarde voortbrengt aan planten,

⁴⁶ Ander vertaling: ‘veel later hierna.’

⁴⁷ Andere vertaling leest ‘u’ (Henoeh zelf)

⁴⁸ Andere vertaling leest ‘dood’

elke grassoort en elke bloem, al hun heerlijke geuren en hun namen, de verblijfplaatsen van de wolken en hun samenstelling, hun vleugels en hoe zij regen meedragen en druppels laten vallen, dit alles heb ik onderzocht. Ik heb de loop van de donder en bliksem opgeschreven, met de sleutels en bewakers daarvan. Hun opkomst, de plaatsen waar zij heengaan [en ondergaan, op maat]. Zij worden [rustig] met behulp van een ketting opgehesen [en ook neergelaten met een ketting], zodat hij (de ketting) de woedende wolken niet laat vallen, met alle vreselijke verwondingen en geweld van dien, als alles op aarde vernietigd. Ik heb de schatkamers van sneeuw beschreven, de pakhuizen met sneeuw en de bevroren luchten, ik heb hun seizoenen en sleutelbewaarder gezien. Hij vult de wolken ermee en put de pakhuizen niet uit. Ik beschreef de rustplaatsen van de winden en bekeek en zag hoe hun sleutelbewaarders weegschalen en maat(gewichten) dragen. Eerst doen zij deze (winden) in een weegschaal, en in de ander de gewichten. Daarna laten zij ze los, passend bij hun maat, vakkundig over heel de aarde, zodat ze door hun hevige wind de aarde niet doen schudden. Ik heb heel de aarde uitgemeten, haar bergen en heuvels, velden en bomen, stenen en rivieren, alles wat bestaat heb ik opgeschreven. De hoogte van de aarde tot aan de zevende hemel en de diepte tot de allerdiepste hel, en de plaats van het oordeel en de ontzettend grote, open en jammerlijke hel. Ik zag hoe de gevangenen gepijnigd worden, het eindeloze oordeel verwachtend. Ik schreef op wie er allemaal door de rechter veroordeeld was, al hun veroordelingen en bijbehorende daden.'

Hoofdstuk 41

'Ook zag ik iedereen uit de eeuw van mijn voorvaders, met Adam en Eva. Ik zuchtte ervan, barstte in tranen uit, en sprak over de vernedering van hun eer: 'O hoe vreselijk is mijn onvermogen en dat van mijn voorvaders!' Daarbij overdacht ik dit in mijn hart: 'Hoe gezegend is de persoon die niet is geboren, of wie, na geboren te zijn, niet voor het aangezicht van de Heer heeft gezondigd, zodat hij niet op deze plaats komt, of het juk van deze plaats moet dragen.'

Hoofdstuk 42

(P) De derde hemel, na het oordeel gaat het paradijs weer open.

'Ik zag de sleutelbewaarders staan aan de poorten van de hel, zo groot als slangen, met gezichten als uitgedoofde lampen en vlammeende ogen en hun scherpe tanden [uitstekend tot op hun borst. En ik zei in hun gezicht: 'Het was beter geweest dat ik u niet had gezien, of gehoord van uw bezigheden, of dat enig lid van mijn stam bij u gebracht zou zijn. Hoe minimaal zij ook maar in dit leven gezondigd hebben, maar in het eeuwige leven zullen zij altijd lijden.' En ik daalde af richting het oosten, door het paradijs van Eden waar rust voor de rechtvaardigen is klaargemaakt. Zij staat open tot aan de derde hemel, maar vanuit de richting van deze wereld is zij gesloten. De bewakers zijn aangesteld voor de geweldig grote poorten, ten oosten van de zon, vurig

vlammende engelen die overwinningssliederen zingen, nooit stil maar zich altijd verheugend op de aankomst van de rechtvaardigen.

Als de laatste binnenkomt, zal hij Adam naar buiten brengen, samen met de voorvaders en hij zal ze daarbinnen brengen zodat zij overweldigd van vreugde zullen zijn. Net zoals een rechtvaardig persoon zijn vrienden voor het avondeten uitnodigt en zij vrolijk binnenkomen, zoals zij samen staan te praten voor het paleis van deze man, in blijde verwachting wachtend om te dineren met heerlijke zaligheden en onmetelijke rijkdommen, met de vreugde en blijdschap van eeuwig licht en leven. En ik zeg u mijn kinderen, gelukkig de mens die de Naam van de Heer in ere houdt en die altijd voor Zijn aangezicht dient, die zijn gaven uit diep ontzag ordent, offergaven uit het leven, en die in dit leven juist leeft en sterft. Gezegend is hij die rechtvaardige oordelen velt, niet uit betaling maar uit rechtvaardigheid, niets als tegenprestatie verwachtend, het resultaat zal zijn dat het onbevooroordeeld oordeel hem zal volgen.'

(P) Zeven zaligsprekingen.

'Gelukkig hij die de naakte met zijn eigen kleding kleedt en de hongerige zijn brood geeft!

Gelukkig is hij die rechtvaardig oordeelt over wees en weduwe en iedereen die onrechtvaardig behandeld is helpt!

Gelukkig is hij die afstapt van het aards gerichte pad van deze ijdele wereld en over de juiste paden wandelt, wie het oneindige leven leeft!

Gelukkig is hij die goed zaad zaait, want hij zal zevenvoudig oogsten!

Gelukkig is hij die waarachtig is, zodat hij de waarheid spreekt tegen zijn naaste!

Gelukkig is hij die barmhartig spreekt en zachtmoedig van hart is!

Gelukkig is hij die alle werken van de Heer begrijpt, uitgevoerd door de Heer, en Hem verheerlijkt!

Want de werken van de Heer zijn goed, maar van de werken van de mensheid zijn sommigen goed en anderen slecht. En zij die leugenachtige godslasteringen spreken worden gekend door hun daden.'

Hoofdstuk 43

(P) Wie de Heer vreest is het meest gelukkig.

'Kinderen, ik heb elke [rechtvaardige] daad, elke [rechtvaardige] maat en elke rechtvaardige beslissing afgemeten en opgeschreven. [Zoals de Heer het mij opgedragen heeft, en in al deze zaken heb ik verschillen ontdekt]. Want zoals een bepaald jaar meer eer krijgt dan een ander, zo is de ene man eervoller dan de ander, sommige vanwege veel bezittingen, sommige door een wijs hart, sommige met een bijzonder intellect, sommige door vaardigheden, een ander voor zwijgende lippen, sommige uit zuiverheid, sommige door kracht, iemand anders uit schoonheid, iemand vanwege jeugdigheid, een ander met doortastendheid, weer iemand vanwege lichamelijke gestalte, of vanwege (hyper)gevoeligheid. Dit is alom bekend, toch is niemand beter af dan degene die God vreest, diegene zal de meest verheerlijkte zijn in die tijd [die komt].'

Hoofdstuk 44

(P) De mens geoordeeld op grond van zijn daden.

‘De Heer heeft de mens met Zijn eigen twee Handen gemaakt, gelijkend op Zijn eigen gezicht, zowel de kleine als de grote, de Heer heeft ze gemaakt. Wie iemand in het gezicht beledigt, beledigt het gezicht van een koning en veracht het gezicht van de Heer. [Wie het gezicht van iemand minachtend benadert, minacht het gezicht van de Heer.] Wie zich agressief uit naar iemand zonder oorzaak, hem zal de Heer in Zijn grote woede neerhalen [tijdens het grote oordeel]. Wie spottend in iemands gezicht spuwt zal hetzelfde in het grote oordeel van de Heer overkomen. Gezegend de mens die zijn hart zonder kwade opzet tegen iedereen richt, die de gewonden en veroordeelden helpt, de gebrokenen opricht en de behoeftigen ondersteunt. Want op de dag van het grote oordeel zal elk gewicht en elke maat en elk meetsysteem zo rechtvaardig als op de markt zijn. Dat wil zeggen, alles zal, zoals op de markt, in de weegschaal gewogen worden en ieder zal zijn eigen maat zien, en afhankelijk van zijn weging zal zijn beloning zijn.’

Hoofdstuk 45-49:249

‘Degene die een offer aan de Heer brengt, de Heer zal zijn bezigheden leiden. De mens die zijn lamp voor de Heer met olie vult, diens schuren zal de Heer met graan vullen [in het hoogste koninkrijk]. Heeft de Heer brood, of kaarsen of schapen of vee nodig? Dat stelt niets voor, maar de Heer [vraagt een zuiver hart en] beproeft het hart van de mens op deze manier.’

Hoofdstuk 46

‘[Luister mijn volk, en schenk aandacht aan wat mijn lippen zeggen. Als iemand geschenken aan een aardse koning brengt, als hij dan bedrieglijk in zijn hart overweegt en de koning het merkt, zal hij dan niet kwaad op hem zijn en zijn geschenken weigeren? Zal hij hem niet veroordelen? En als iemand zich bij een ander liegend voordoet als goed, maar slecht is in zijn hart, zal zijn geweten dan niet tot zijn hart spreken, en zal hij zichzelf dan niet veroordelen, of de beoordeling nu waarachtig is of niet, [zijn onbetrouwbaarheid is voor iedereen duidelijk]. En als de Heer het grote Licht uitzendt, dan zal het waarachtig oordeel in dat Licht plaatsvinden, zonder aanzien des persoons, waarachtig of onwaarachtig gelijk, niemand zal zich dan kunnen verbergen.’

Hoofdstuk 47

‘Knoop dit nu in uw gedachten mijn kinderen en let goed op wat uw vader vertelt, naar alles wat ik u vertel zoals de Heer mij geleerd heeft. Neem deze boeken, de boeken in het handschrift van uw vader, lees ze en leer de werken van de Heer eruit. [Veel

⁴⁹ Dit deel tot hoofdstuk 49:2 is waarschijnlijk ingevoegd door schriftgeleerden sommige geschriften hebben hier een lacune. De informatie voegt ook niet veel nieuws toe aan wat al is beschreven. Er zijn ook veel verschillen tussen de diverse vertalingen. Gekozen is hier voor de kortere vertaling

boeken zijn er geweest sinds het begin van de schepping en zo zal het zijn tot het eind van de tijd, maar geen ervan zullen de dingen zo duidelijk voor u maken als die in mijn handschrift. Als u zich daar stevig aan vasthoudt, dan zult u niet tegen de Heer zondigen]. Want er is niemand anders dan de Heer alleen, [niet in de hemel, niet op aarde, niet op de diepste plaatsen of in het ene fundament]. De Heer Die de fundamenten gesteld heeft op de onbekende zaken, Hij is Degene Die de hemel uitgespreid heeft boven de zichtbare en onzichtbare zaken. De aarde plaatste Hij boven de wateren en de wateren plaatste Hij op de instabiele zaken. Hij schiep de ontelbare schepselen. Wie is het Die het stof van de aarde geteld heeft, het zand van de zee, de regendruppels, de dauw [van de wolken] of het blazen van de wind? Wie is het Die het land en de zee heeft verbonden met onlosmakelijke banden, Die de sterren uit vuur heeft gehakt, de hemel ermee versierd heeft en ze er middenin heeft geplaatst?

Hoofdstuk 48

‘[Dat de zon langs de zeven hemelse bogen verloopt, die met 182 tronen zijn vastgesteld om af te dalen naar de kortste dag en nog eens 182 om af te dalen naar de langste dag. Hij heeft ook twee tronen waar hij pauzeert als hij van richting verandert in de ene of de andere richting, hoger dan de tronen van de maan[den]. Vanaf de 17^e van de maand Tsivan⁵⁰ daalt hij af naar de maand Thevan,⁵¹ waarin hij vanaf de 17^e dag opstijgt. Zo beweegt de zon zich langs de hemelbogen. Als hij dicht bij de aarde komt, is de aarde blij en doet haar vruchten groeien. Maar als hij weggaat rouwt de aarde en de bomen en andere vruchten leveren niets op. Dit alles is afgemeten, precies op uur afgemeten. Hij maakte het op maat door Zijn Wijsheid, het zichtbare en onzichtbare. Uit het onzichtbare maakte Hij alle dingen zichtbaar, zelf onzichtbaar blijvend.

Zo maak ik u dit bekend mijn kinderen, en u moet de boeken aan uw kinderen doorgeven, over alle generaties en onder de naties die onderscheid hebben om God te vrezen, laat zij ze ontvangen, en laat hen ze meer liefhebben dan heerlijk [zoet] eten op aarde. Laat ze deze voorlezen en toepassen. Maar zij die er onbekend mee zijn en de Heer niet begrijpen, wie God niet vrezen of aanvaarden, die de boeken afwijzen, [en ze belastend vinden] hen wacht een vreselijk oordeel. Gelukkig de mens die zijn juk met zich meedraagt, want hij zal op de dag van het oordeel bevrijd worden.’

Hoofdstuk 49

(P) Ieder mens wordt eerlijk met zijn eigen maat gemeten.

‘Want ik bezweer u mijn kinderen, [maar kijk ik gebruik hiervoor geen enkele eed, niet bij de hemel of bij de aarde of bij enig door de Heer geschapen schepsel. De Heer heeft gezegd:

‘Ik zweer niet met een eed en ben nooit onrechtvaardig, maar waarachtig. Dus als een menselijk wezen niet waarachtig is, laat dan zijn ja,

⁵⁰ Januari

⁵¹ Juni, midzomer bij ons 21 juni

ja zijn en als dat niet zo is, zijn nee, nee. En ik bezweer u, ja = ja, dat zelfs voordat iemand in de baarmoeder van zijn moeder was, dat ik voor iedere ziel afzonderlijk een plaats heb klaargemaakt, net als een bepaalde maat aan gewichten en een bepaling voor hoe lang iemand behoort te leven in deze wereld, zodat iedere persoon hieraan afgemeten zal worden.'

Ja kinderen,] bedrieg uzelf niet, want voorafgaand aan de tijd is een plaats voorbereid voor iedere menselijke ziel. [De maat en een gewicht waarmee een mens getest zal worden is vooraf vastgesteld.]

Hoofdstuk 50

'Van ieder mens zal ik de prestaties opschrijven en niemand die op aarde geboren is kan zich daarvoor verbergen, of zijn daden geheim houden. Ik zie alle dingen [als in een spiegel.] Voltooi uw dagen daarom geduldig en zachtmoedig mijn kinderen, zodat u de uiteindelijke eindeloze aeon die komt mag beërven. Verdraag elke belediging, elke vervolging, [elke verwonding] en elk kwaad omwille van de Heer. [Als de verwonding en vervolging u overkomt vanwege de Heer, verdraag ze dan omwille van de Heer.] En als u in staat bent om [100 voudig] wraak te nemen op uw naaste of uw [verre] vijand, wreek u dan niet. Want de Heer zal wraak uitoefenen voor u op de dag van het grote oordeel, zodat hier geen daden van het nemen van wraak zouden plaatsvinden onder de mensen, [maar alleen door de Heer].

Wie van u goud en zilver uitgeeft omwille van zijn broer, diegene zal een passende schat ontvangen in de wereld die komende is, [en zij zullen een schuilplaats zijn in de tijd van beproeving]. Doe weduwen, wezen en vreemdelingen geen kwaad, anders komt Gods toorn nog over u.'

Hoofdstuk 51

'[Steek uw handen uit naar de behoeftige, wat in uw macht ligt, verberg uw zilver niet in de aarde. Help een gelovige die verdrukt wordt, dan zal verdrukking u niet overkomen, in uw schatkamers en in nare tijden.⁵² Draag⁵³ ieder pijnlijk en wreed juk dat u overkomt vanwege de Heer, dan zult u uw beloning op de dag van het oordeel ontvangen. 's Morgens, 's middags en 's avonds is het goed om de tempel van de Heer binnen te gaan om uw Schepper te verheerlijken. [Want elk soort geest verheerlijkt Hem en elk soort schepsel, zichtbaar of onzichtbaar brengt Hem lofprijs.]'

Hoofdstuk 52

(P) Zegen voor wie de Heer prijst en vloek voor wie lastert.

'Gelukkig de mens die zijn lippen opent om de God der heerscharen⁵⁴ te prijzen, wie de Heer met heel zijn hart prijst.

Vervloekt ieder mens die zijn hart voor beschuldigingen opent, die de arme beschuldigt en

zijn buurman belastert, want zo iemand belastert God.

Gezegend is wie zijn lippen opent om God te zegenen en te prijzen.

Vervloekt is hij die zijn lippen opent voor vloeken en godslastering, voor het aangezicht van de Heer al zijn dagen.

Gezegend wie alle werken van de Heer zegent.

Vervloekt wie Gods schepselen veracht.

Gelukkig wie zorgvuldig toeziet op de ontwikkeling van zijn eigen werken.

Vervloekt wie jaloers is en die van een ander vernietigt.

Gelukkig wie het fundament van de aloude voorvaders bewaart, stevig vaststaand vanaf het begin.

Vervloekt wie dat wat zijn voorvaders ingesteld hebben afbreekt.

Gelukkig wie de liefde voor vrede onderhoudt.

Vervloekt wie hen die uit liefde in vrede zijn verstoort.

Gelukkig is wie, al spreekt hij niet van vrede met zijn tong, in zijn hart vredelievend is naar iedereen.

Vervloekt is wie met zijn tong spreekt van vrede, maar in wiens hart geen vrede is maar een zwaard.

Want al deze zaken zullen open en bloot in de weegschaal gelegd worden, openbaar gemaakt uit de boeken, op de grote dag van het oordeel.'

Hoofdstuk 53

(P) Henoeh schrijft alles van ieder mens op

'Mijn kinderen, [houd uw hart verre van alles wat slecht is, beërf het eeuwige licht (als u wordt gewogen) op de weegschaal]. Zeg nu niet: 'Onze vader staat voor God en bidt voor onze zonden, [want er is geen helper daar, voor geen enkele persoon die gezondigd heeft]. U ziet dat ik alle daden van ieder mens opschrijf, [voorafgaand aan de schepping tot en met wat door alle mensen gedaan wordt in eeuwigheid schrijf ik het op]. Niemand kan mijn handschrift weerleggen, want de Heer ziet alles wat de mens [slecht] denkt, hoe ijdel dat is, waar zij de schatten van hun hart bewaren. Schenk dus aandacht aan alles wat uw vader zegt mijn kinderen, wat ik u ook zeg, zodat u geen spijt zult hebben met te zeggen: 'Onze vader heeft ons destijds gewaarschuwd voor onze achteloosheid!'

Dan zult u de vrede beërven.'

Hoofdstuk 54

(H) Henoehs laatste woorden voor zijn vertrek.

'Verberg de boeken die ik u gegeven heb niet. Lees ze voor aan iedereen die dat wil, zodat zij de geweldig grote werken van de Heer zullen kennen.'

Hoofdstuk 55

'Want zie kinderen, de aangekondigde dag is aangebroken, de afgesproken tijd is daar. Ik popel om te vertrekken en de engelen die met mij mee zullen gaan staan al op aarde, wachtend zoals hen is opgedragen. Want morgen zal ik opstijgen naar de hoogste hemel, [naar het hoogste Jeruzalem] naar mijn eeuwige erfdeel. Daarom geef ik u deze opdrachten mijn kinderen, zodat u alles zult doen wat tot genoeg is voor het aangezicht van de Heer.'

⁵² Of 'uw werktijden'

⁵³ Andere vertalingen geven juist 'leg het af'

⁵⁴ Letterlijk Sabaoth

Hoofdstuk 56

Methusalem antwoordde zijn vader Henoch dit: 'Wat is juist in uw ogen vader? Welk eten kan ik voor u klaarmaken. Daarna kunt u onze huizen en zonen zegenen en zo zal uw volk door u verheerlijkt zijn, dan zult u bij ons vandaan gaan zoals de Heer heeft gezegd.'

Henoch antwoordde zijn zoon Methusalem dit: 'Luister kind, vanaf het moment dat de Heer mij zalfde met Zijn heerlijke zalving, heb ik geen eten meer gehad, mijn ziel herinnert zich dit aardse plezier niet, ik wil ook niets aards meer.'

Hoofdstuk 57

'Roep al uw broers bij elkaar, mijn kind Methusalem, met iedereen uit uw huishouden en de oudsten van het volk, dan zal ik tot hen spreken en vertrekken, zoals dat vooraf voor mij is bepaald.'

Methusalem haastte zich om zijn broers te roepen, Regim en Riman, Ukhan, Chermion en Gaidad, met de oudsten van het volk, en zij gingen tegenover Henoch zitten. Henoch keek naar hen en zegende hen en zei dit tegen hen:

Hoofdstuk 58

(P) Geen ziel van mens of dier zal vergaan.

'Luister vandaag naar mij, mijn kinderen, in de dagen van onze vader Adam kwam de Heer naar beneden op aarde vanwege Adam, en hij inspecteerde alle schepselen die Hijzelf had geschapen, [aan het begin van de duizend eeuwen] na welke Hij uiteindelijk Adam schiep. En de Heer riep alle dieren van de aarde, met alle reptielen en alle vogels die in de lucht rondvliegen, en Hij bracht ze allemaal voor het aangezicht van onze vader Adam, [zodat hij een naam zou geven aan alle vierpotigen] en Adam gaf alles wat op aarde leeft een naam. De Heer stelde hem als heerser aan over alles, en hij onderwierp alles aan hem, onderworpen aan zijn hand, zowel de stomme als de dove, zodat zij om de mens te dienen gecommandeerd en onderworpen zouden zijn. Dat gold ook voor elk menselijk wezen. De Heer schiep de mensheid om heerser te zijn over al Zijn bezittingen. Daarom zal de Heer geen enkele ziel van een dier oordelen vanwege een mens, maar hij zal menselijke zielen oordelen over de staat van de ziel van hun dieren. Tijdens de grote eeuw is er een speciale plaats voor menselijke wezens. En net als elke menselijke ziel zich opvolgt op nummer, zo is het ook met zielen van dieren. Geen enkele ziel die de Heer heeft geschapen zal vergaan tot aan het grote oordeel. En de ziel van elk soort dier zal de menselijke wezens beschuldigen die hen slecht verzorgd hebben.'

Hoofdstuk 59

'Wie de ziel van dieren slecht verzorgt, verzorgt zijn eigen ziel slecht. Want iemand brengt een rein dier als offer voor zijn zonden, om genezing voor zijn ziel te krijgen. Als hij het naar de offerplaats brengt vanuit de reine dieren en de vogels [en granen], dan is er genezing voor die persoon en zal hij zijn ziel genezen. Alles wat u gegeven is als voedsel, bind de vier poten, zo zal de genezing juist plaatsvinden, dan geneest hij

zijn ziel. Iedereen die een niet vastgebonden dier doodt, doodt zijn eigen ziel en gaat wetteloos om met zijn eigen vlees. Wie ook maar enig dier in het geheim kwaad aandoet, handelt kwaadaardig en vervuult zijn eigen ziel.

Hoofdstuk 60

'Iemand die de ziel van een ander menselijk wezen doodt, vermoordt zijn eigen ziel en vermoordt zijn eigen lichaam, en er is geen genezing voor hem in eeuwigheid. Wie voor iemand anders een kuil graaft, valt er zelf in en er is geen genezing voor hem in eeuwigheid. Iemand die een ander voor het gerecht sleept, zo iemands vergelding zal in eeuwigheid niet worden verminderd tijdens het grote oordeel. Wie vals handelt en kwaad spreekt over enige ziel, zal voor zichzelf niets rechtzetten in eeuwigheid.'

Hoofdstuk 61

'Houd uw harten dus verre kinderen van elke daad die de Heer haat, [en boven alles van elke levende ziel die de Heer heeft gemaakt]. En net als iemand voor zijn eigen ziel pleit bij God, laat hij op dezelfde manier omgaan met iedere levende ziel, want in de grote aeon [zal ik alles weten]. Vele verblijfplaatsen zijn klaargemaakt voor de mensen, goede voor de goeden en slechte voor de slechten, ontelbaar veel. Blij is hij die in de gezegende huizen binnengaat, want in de slechte huizen is er geen vrede of terugkeer mogelijk. Luister mijn kinderen, oud en jong. Als iemand een gelofte doet in zijn hart om zelf vervaardigde gaven voor het aangezicht van de Heer te brengen, en hij heeft het zelf niet gemaakt, dan zal de Heer Zijn gezicht afkeren van dit handwerk, en hij staat met lege handen. Maar zelfs als zijn eigen handen het gemaakt hebben, maar zijn hart is het er niet mee eens, dan zal het knagen van zijn hart niet stoppen, zichzelf voortdurend aanklagend, het levert hem dan niets op.'

Hoofdstuk 62

(P) Alleen wie van harte en oprecht geeft wordt beloond.

'Gezegend de mens die geduldig zijn gaven gelovig voor het aangezicht van de Heer brengt, [ze offert,] en daarop vergeving van zonden ontvangt. Maar als, voordat de tijd daar is, hij terugkomt op zijn beloften, is zijn berouw tevergeefs. Als de gelegene tijd voorbij is gegaan, zal hij daarna niet geaccepteerd worden, er is geen berouw na de dood. [Want elk werk dat een mens doet voor de (bestemde) tijd, is bedrieglijk voor de mensen en zondig tegenover God].'

Hoofdstuk 63

'Als iemand de naakte kled en brood geeft aan de hongerigen zal hij een beloning ontvangen. Maar als hij er in zijn hart op tegen is, is het een dubbel kwaad dat hij zichzelf aandoet. Hij verliest zowel dat wat hij weggeeft, als ook de beloning die hij misloopt. En de arme man, als zijn hart tevreden is en zijn lichaam bekleed, als hij dan een verachtelijke daad begaat, zal hij het verdragen van zijn armoede verliezen en de beloning voor zijn goede daden zal hij niet verkrijgen.

Want de Heer veracht ieder mens die arrogant is [en ieder die zich groter voordoet dan hij is, iedere leugenachtige uitspraak, met valse voorwendselen, dit alles zal met het dodelijke zwaard weggesneden worden en in het vuur worden geworpen. Het zal verbranden en wat afgesneden is, is ongeneselijk voor eeuwig].’

Hoofdstuk 64

Nadat Henoch deze woorden tegen zijn zonen gezegd had, hoorden alle mensen, ver weg en dichtbij, hoe de Heer Henoch riep. Zij overlegden dit samen: ‘Laten wij gaan en Henoeh kussen.’ 2000 mannen kwamen samen op de plaats die Achuzan⁵⁵ wordt genoemd, waar Henoch en zijn zonen waren. En de oudsten van het volk kwamen en bogen zich neer, de hele vergadering, en ze begonnen met het kussen van Henoch, zij zeiden hem: ‘Henoeh, vader van ons, moge u door de Heer, de eeuwige Koning gezegend zijn! Zegen nu uw zonen en heel het volk, zodat wij vandaag voor uw aangezicht verheerlijkt mogen zijn. Want u zult voor altijd verheerlijkt zijn voor het aangezicht van de Heer, want u bent degene die de Heer uitkoos boven alle andere mensen op aarde. Hij stelde u aan om degene te zijn die een geschreven verslag maakt van Zijn schepping, zichtbaar en onzichtbaar, en degene die de zonde van de mensheid wegdraagt. [En de helper van uw eigen huishouden].’

Hoofdstuk 65

(P) De Heer stelde alle tijden vast, tot de tijd verdwijnt en alleen de eeuw van het Licht overblijft.

‘Luister mijn kinderen, voordat er ook maar iets bestond, en voordat er iets geschapen is, stelde de Heer de scheppingstijd vast. Hierna schiep Hij heel Zijn schepping, zichtbaar en onzichtbaar, [en zoveel tijd als nodig was ging voorbij]. Begrijp dat omwille van dit alles Hij de mens gemaakt heeft naar Zijn eigen vorm, [in overeenstemming met deze gelijkenis] en Hij gaf hem ogen om te zien, oren om te horen, een hart om te denken en verstand om te overwegen. [En de Heer stelde alles in het werk voor de mens, hij schiep de hele schepping voor hem. Zo organiseerde de Heer de eeuw voor de mens] en verdeelde ze in tijden. Uit tijden maakte Hij jaren, uit jaren stelde Hij maanden vast, uit maanden dagen, de dagen bepaalde Hij op zeven, daarin bepaalde Hij uren en de uren bepaalde Hij precies, zodat iemand over de tijd zou nadenken, dat hij de jaren en maanden en dagen en uren zou tellen, haar wisselingen, begin en einde en dat hij zijn eigen leven af zou tellen, vanaf het begin tot de dood, zijn zonden bedenkend en zijn eigen verslag schrijvend, zowel het goede als het slechte. Want geen werk is voor de Heer verborgen, zodat ieder mens Zijn werken zal kennen en Zijn geboden nooit zou overtreden, en mijn handschrift bewaart, van generatie op generatie. En als heel de schepping, dat wat de Heer zichtbaar en onzichtbaar geschapen heeft, tot een einde zal komen, dan zal ieder persoonlijk naar het grote oordeel van de Heer komen. Dan zal alle tijd verdwijnen en daarna zullen er geen jaren of maanden of dagen of uren meer zijn. [Ze zijn verdwenen en worden hierna niet meer geteld.] Maar zij zullen een enkele aeon inluiden, en

alle rechtvaardigen die aan het grote oordeel van de Heer zullen ontkomen, zullen in die grote aeon verzameld worden, die aeon zal ontstaan voor⁵⁶ de rechtvaardigen en zal eeuwig zijn. Dan zal er onder hen geen zwaar werk meer bestaan, of ziekte, of zorgen, of angst, of vervolging, of zwakte, of nacht of duisternis. Maar zij zullen een groot Licht hebben, een groot onvernietigbaar Licht,⁵⁷ met het paradijs, groot en onvergankelijk. Want alles wat vergankelijk is zal voorbijgaan en het onvergankelijke zal ontstaan en de schuilplaats zijn van de eeuwige woningen. [Gelukkig de rechtvaardigen die aan het grote oordeel van de Heer zullen ontkomen, want hun gezichten zullen stralen als de zon.]’

Hoofdstuk 66

(HP) De Heer is overal.

‘Bewaak daarom uw zielen voor alle onrecht dat de Heer haat, mijn kinderen. En wandel in vrede en beven voor Zijn aangezicht en aanbid Hem alleen. [Buig voor de waarachtige God, niet voor stomme afgoden, maar buig voor Zijn gestalte.] Breng alle offergaven op een juiste wijze voor het aangezicht van de Heer, want dat [wat onjuist gebracht wordt] haat de Heer. Want de Heer ziet alle dingen die een mens overweegt in zijn hart, dan weegt Hij af wat het beste is, want elke gedachte komt altijd bij de Heer Die de aarde gegrondvest heeft en alle schepselen erop geschapen heeft.

Als u naar de lucht kijkt, zie de Heer is daar, [want de Heer schiep de lucht]. Als u naar de aarde kijkt, de Heer is daar, [want de Heer grondvestte de aarde en plaatste de schepselen erop.] Als u nadenkt over de diepzee en alles onder de aarde, de Heer is daar, [want de Heer schiep alle dingen.] Buig niet neer voor dingen die door mensen zijn gemaakt, of door iets dat door God geschapen is, zo de Heer van heel de schepping verlatend, want geen enkele daad is verborgen voor het aangezicht van de Heer. Wandel geduldig mijn kinderen, zachtmoedig en oprecht, in provocaties, in moeiten, betrouwbaar en waarachtig, hopen [op de beloften], in zwakheid, in uitbuiting, in beledigingen, in verzoeken, bij berovingen en in naaktheid, elkaar liefhebbend totdat u vertrekt uit deze eeuw van lijden, zodat u erfgenamen zult zijn van de eeuwige tijd. Gezegend de rechtvaardigen die aan het grote oordeel van de Heer zullen ontkomen, want zij zullen zeven maal feller als de zon stralen. Want in die aeon is alles zevenvoudig uitgemeten, licht en duisternis, voedsel en vreugde en ellende, het paradijs en de kwellingen van het vuur, vorst en andere zaken. Dit alles heb ik opgeschreven zodat u het zou lezen en begrijpen.’

Hoofdstuk 67

(H) Henoeh in de hemel opgenomen.

Nadat Henoch met het volk had gesproken, stuurde [de Heer] duisternis over de aarde. Het werd donker en het overschaduwde de mensen die bij Henoch stonden [te praten]. En de engelen pakten Henoch op en droegen hem naar de hoogste hemel bij de Heer Die hem ontving en voor Zijn aangezicht stelde [voor eeuwig]. Daarna verdween de duisternis weer van de aarde en werd het licht. De mensen keken om zich

⁵⁵ De plaats waar ook Adam geschapen zou zijn.

⁵⁶ Of zich verenigen met

⁵⁷ Of een grote onvernietigbare muur

heen en konden niet begrijpen hoe Henoch weggenomen was. Zij verheerlijken God [en vonden een boekrol waar op geschreven stond: 'DE ONZICHTBARE GOD'] en zij gingen allemaal naar huis.

Hoofdstuk 68

Henoch is geboren op de zesde van de maand Tsivan en leefde 365 jaar. Op de eerste dag van de maand Tsivan⁵⁸ werd hij in de hemel opgenomen en verbleef 60 dagen in de hemel. Hij schreef alle eigenschappen op over de schepselen die de Heer geschapen had. Hij schreef 366 boeken en overhandigde ze aan zijn zonen. 30 dagen bleef hij met hen praten op aarde en op de zesde dag van de maand Tsivan, dezelfde dag en hetzelfde uur dat hij geboren was, werd hij weer in de hemel opgenomen. Net als de aard van ieder mens in dit leven verborgen is,⁵⁹ zo is het ook met de conceptie, geboorte en het vertrek uit dit leven. Op het uur dat hij is verwekt, op dat uur wordt hij geboren en vertrekt hij ook weer.

Methusalem, zijn broers, alle zonen van Henoch haastten zich om een altaar te maken op de plaats die Achuzan wordt genoemd, waar Henoch in de hemel opgenomen was. En zij haalden schapen en stieren en zij haalden al het volk erbij en slachtten slachtoffers voor het aangezicht van de Heer. Heel het volk, de oudsten van het volk en heel de vergadering kwam om te feesten en ze brachten offers mee voor de zonen van Henoch. Zij hielden een groot feest, zich drie dagen verheugend en blij zijnde, God prijzend Die hen zulk een teken door Henoch gegeven had, Zijn eigen favoriete dienaar, zodat ze het konden overdragen aan hun eigen zonen, van generatie op generatie.

Hoofdstuk 69

(H) Methusalem door de Heer als priester aangesteld.

Op de derde dag sprak het volk 's avonds het volgende met Methusalem:

'Sta recht tegenover het aangezicht van de Heer en tegenover het aanzicht van het volk en het aangezicht van het altaar van de Heer, dan zult u door uw volk geëerd worden.'

En Methusalem antwoordde zijn volk:

'Wacht mensen, totdat [de Heer] de God van mijn vader Henoch voor zichzelf een priester over Zijn eigen volk zal opwekken.'

En tevergeefs wachtte het volk die nacht op de plaats Achuzan. Methusalem bleef bij het altaar en bad tot de Heer, sprekend:

'O Heer, de Enige van heel de wereld, Die mijn vader Henoch weggenomen heeft, wekt U een priester op voor Uw volk, geef hun hart inzicht om Uw heerlijkheid te vrezen en alles in overeenstemming met Uw wil uit te voeren.'

Methusalem viel in slaap en de Heer verscheen aan hem in een nachtvisioen en zei tegen hem:

'Luister Methusalem, ik ben de Heer, de God van uw vader Henoch. Luister naar wat de stem van dit volk zegt en sta voor mijn altaar, dan zal ik u in het zicht van al het volk verheerlijken en u zult alle dagen van uw leven geëerd zijn, ik zal u zegenen.'

En Methusalem stond op uit zijn slaap en zegende de Heer Die aan hem verschenen was. De oudsten van het volk haastten zich naar Methusalem toe, en de Heer God richtte het hart van Methusalem erop om naar de stem van het volk te luisteren, en hij zei tegen hen: 'De Heer God is de Ene Die, recht in mijn gezicht, dit volk vandaag genade heeft gegeven.' En Sarkhazan en Kharmis en Zazas, de oudsten van het volk, haastten zich en hezen Methusalem in de bestemde kleding en plaatsten een stralende kroon op zijn hoofd. Het volk haastte zich en bracht schapen en stieren en enige vogels, allemaal goedgekeurd, voor Methusalem om ze te offeren in de Naam van de Heer en in de naam van het volk. Methusalem klom omhoog naar het altaar en zijn gezicht straalde, zoals de zon in de middag hoog staat, met heel het volk in proessie achter zich aan. Zo stond Methusalem voor het altaar van de Heer, met heel het volk dat rondom de offerplaats stond. En toen de oudsten van het volk de schapen en stieren vastgepakt hadden, bonden ze hen aan hun vier poten vast en plaatsten ze hen aan de voorkant van het altaar. Zij zeiden tegen Methusalem:

'Pak een mes en slacht ze op passende wijze voor het aangezicht van de Heer.'

Methusalem strekte zijn handen uit naar de hemel en, als volgt sprekend, riep hij het uit naar de Heer:

'Aanvaard [mij], O Heer! Wie ben ik om te staan aan het hoofd van Uw offerplaats en als hoofd over dit volk? Kijk nu naar Uw dienaar Heer [en] heel dit volk, laat nu al het onderzoek plaatsvinden en geef een zegen aan Uw dienaar ten overstaan van heel dit volk, zodat zij zich zullen realiseren dat U Degene bent Die mij als priester over Uw volk heeft aangesteld.'

En het gebeurde dat toen Methusalem gebeden had, dat het altaar geschud werd, het mes van het altaar omhoog kwam en in de hand van Methusalem terecht kwam, in het zicht van het gehele volk, en het volk beefde en verheerlijkte God. Zo werd Methusalem geëerd voor het aangezicht van de Heer en voor het aangezicht van het volk, van die dag af aan. En Methusalem nam het mes en slachtte alles wat door het volk was gebracht. En [het volk] was ontzettend blij en vierde feest voor het aangezicht van de Heer en ten overstaan van Methusalem die dag. Daarna vertrok het volk naar hun eigen tenten,⁶⁰ ieder voor zich.

Hoofdstuk 70

Vanaf die dag begon Methusalem tien jaar lang met het staan voor het altaar voor het aangezicht van de Heer en heel het volk, hopen op de eeuwige erfenis, en met het uitputtend onderwijzen van heel de aarde en heel zijn eigen volk. Er werd geen enkele persoon aangetroffen die zich uit ijdelheden van de Heer afkeerde tijdens al de dagen dat Methusalem leefde. En de Heer zegende Methusalem en had behagen in zijn offergaven en geschenken en bij elke dienst die hij uitvoerde voor het aangezicht van de Heer.

(P) De Heer kondigt het einde door water en vuur aan, en de tweede vernietiging.

En toen de tijd van het vertrek van dagen van Methusalem aangebroken was, verscheen de Heer in een nachtvisioen aan hem en zei hem:

⁵⁸ Of Nitsan

⁵⁹ Letterlijk donker

⁶⁰ Letterlijk schuilplaatsen

'Luister Methusalem, ik ben de Heer, de God van uw vader Henoch, ik wil dat u weet dat de dagen van uw leven ten einde gekomen zijn en de dag van uw rust is dichtbij gekomen. Roep Nir,⁶¹ de tweede zoon van uw zoon Lamech, die na Noach geboren is, en kleed hem in uw gewijde kleding. Laat hem bij mijn altaar staan en vertel hem alles wat in zijn dagen gebeuren zal, want de tijd van de vernietiging van heel de aarde en van elk menselijk wezen en van alles wat op aarde leeft komt er bijna aan. Want in zijn dagen zal er een erg grote afbraak op aarde plaatsvinden, want iedereen is begonnen afgunstig te zijn op zijn naaste, volk tegenover volk is de grenzen vernietigend overgegaan en de natie voert oorlog. Heel de aarde is van slechtheid vervuld, met bloed en allerlei soorten kwaad. En buiten dat, zij hebben hun Heer verlaten, en zij zullen nepgoden vereren, het hemelgewelf, en dat wat zich boven de aarde beweegt, met de golven van de zee. En de tegenstander zal zichzelf groot maken en blij zijn met zijn daden, als grote provocatie naar mij toe. Heel de aarde zal haar seizoenen veranderen [elke boom en elke vrucht zal zichzelf veranderen], zich voorbereidend op de tijd van vernietiging. Door mijn vuurzee zullen alle rassen op aarde veranderen. Dan zal ik mijn gebod uitvaardigen, het bodemloze zal zich over de aarde uitstorten en grote voorraden met hemelwater zullen op de aarde neerkomen [in grote dichtheid, net als de eerste dichtheid]. Heel de samenstelling van de aarde zal vergaan, heel de aarde zal beven en vanaf die dag zal haar kracht afgenomen zijn. Dan zal ik de zoon van uw zoon Lamech bewaren, Noach. Uit zijn zaad zal ik een andere wereld opvoeden, en zijn zaad zal voor altijd blijven, tot aan de tweede vernietiging wanneer de mensheid opnieuw gezondigd zal hebben, recht in mijn gezicht.'

(H) De priester Nir.

En Methusalem werd wakker uit zijn slaap, want zijn droom was erg verontrustend, en hij riep alle oudsten van het volk bij elkaar en vertelde hen alles wat de Heer tegen hem gezegd had en heel het visioen dat door de Heer aan hem geopenbaard was. Alle mensen waren verontrust door het visioen en zij reageerden naar hem:

'De Heer⁶² is Heer, en Hij zal handelen zoals Hij dat zelf wil. En doet u nu Methusalem alles zoals de Heer het u gezegd heeft.'

Dus riep Methusalem Nir, de zoon van Lamech bij zich, de jongere broer van Noach en hij bekleedde hem met de priesterlijke kleding ten overstaan van heel het volk en liet hem aan het hoofd van het altaar van de Heer staan en hij leerde hem alles wat hij te midden van het volk zou moeten doen.

[En Methusalem zei tegen het volk:]

'Hier is Nir, hij zal vanaf vandaag voor uw aanblik staan als vorst en als leider.'

En het volk zei tegen Methusalem:

'Laat het zo zijn [voor ons] zoals u gezegd heeft en wees u de stem van de Heer, net zoals Hij het u gezegd heeft.'

En nadat Methusalem voor het altaar tot het volk gesproken had, raakte hij vervoerd in zijn geest en, na op zijn knieën gevallen te zijn, richtte hij zijn handen naar de hemel en bad tot de Heer. En terwijl hij tot

Hem bad, verliet zijn geest hem naar [de wil van] de Heer. En Nir en heel het volk haastten zich om een graftombe voor Methusalem op de plaats Achuzan te maken, erg doordacht versierd met heilige zaken, met lampen. En Nir kwam aan met veel lofprijzingen en het volk tilde het lichaam van Methusalem, [God] verheerlijkend, zij hielden een dienst voor hem bij de graftombe die zij voor hem gemaakt hadden en dekten hem af. En zij zeiden:

'[Hoe] gezegend was Methusalem voor het aangezicht van de Heer en voor de aanblik van heel het volk!'

En toen zij weg wilden gaan naar hun eigen plaatsen zei Nir tegen het volk:

'Schiet snel op vandaag en breng schapen en stieren en tortelduiven en duiven, zodat u vandaag een offer voor het aangezicht van de Heer kunt brengen, ga daarna weg naar uw huizen.'

En het volk luisterde naar de priester Nir en zij brachten [ze] en bonden [ze] vast aan het hoofd van het altaar. En Nir nam het offermes en slachtte alles wat als offer gebracht was ten overstaan van het aangezicht van de Heer. En heel het volk vierde feest voor het aangezicht van de Heer en op die dag verheerlijkten zij de Heer, de God van hemel en aarde, [de God] van Nir. En vanaf die dag was er vrede en orde op geheel de aarde, 202 jaren, in de dagen van Nir. Daarna keerde het volk zich af van de Heer en begonnen ze afgunstig op elkaar te worden. Mensen gingen met andere mensen de oorlog aan, ras stond op tegen ras, streed met elkaar en beschuldigde elkaar. Al spraken de lippen hetzelfde, toch kozen de harten verschillende zaken. Want de derde keer werd de duivel de heerser. De eerste was voor het paradijs.⁶³ De tweede keer in het paradijs en de derde keer, na het paradijs, recht uitlopend op de zondvloed. Er kwamen meningsverschillen en grote onrust, en de priester Nir hoorde ervan en was geweldig bedroefd. En hij zei in zijn hart: 'Werkelijk begrijp ik nu waarom de tijd is aangebroken over dat wat de Heer tegen Methusalem heeft gezegd, de vader van mijn vader Lamech.'

Hoofdstuk 71

(P) Melchisedek het wonderlijke kind van de vrouw van Nir, einde van een tijdperk.

Zie, de vrouw van Nir, Sophanim genaamd, was onvruchtbaar en had nooit op enig moment een kind van Nir gebaard. Sophanim was bejaard geworden en nabij de dag van haar dood. Zij werd zwanger in haar baarmoeder, maar de priester Nir had niet met haar geslapen, of haar aangeraakt, vanaf de dag dat de Heer hem had aangesteld om dienst te doen ten overstaan van het volk. Toen Sophanim haar zwangerschap zag, schaamde en verbaasde zij zich en alle dagen totdat zij baarde verborg zij haarzelf, niemand van het volk wist ervan. Nadat 282 dagen voorbij waren en de dag van geboorte begon te naderen, toen dacht Nir aan zijn vrouw en hij riep haar bij zichzelf in het huis om met haar te praten. Sophanim ging naar haar man Nir toe en zie, ze was zwanger en de dag om te baren was aanstaande. Toen Nir haar zag schaamde hij zich diep en zei tegen haar: 'Wat heeft u gedaan O vrouw? Waarom heeft u mij vernederd voor de ogen van dit volk? Ga nu weg van

⁶¹ Nir niyr of נר nir, ploegen (herhaaldelijk) overwinnen

⁶² Deze uitspraak geeft aanwijzing dat de Heer is Heer hier een vertaling is van Zijn Naam Die JHVH is.

⁶³ Let erop dat hier gesproken wordt van de tijd voor het paradijs dat de duivel al heerste over de 'mensen' op aarde.

mij, ga naar waar u de vernedering van uw baarmoeder begonnen bent zodat ik mijn hand niet verontreinig tegen u en zondig voor het aangezicht van de Heer.'

En Sophanim zei dit tegen haar man:

'O mijn heer! Zie, het is de tijd van hoge leeftijd en de dag van mijn dood is aanstaande, ik weet niet hoe het komt dat mijn menstruatiecyclus en de vruchteloosheid van mijn baarmoeder is opgeheven.'

Maar Nir geloofde zijn vrouw niet en nogmaals zei hij tegen haar:

'Ga weg van mij, want anders doe ik u nog iets aan en zondig ik voor het aangezicht van de Heer.'

En zo gebeurde het dat, nadat Nir tegen zijn vrouw Sophanim gesproken had, dat Sophanim voor de voeten van Nir neerviel en stierf. Nir was vreselijk gestrest en zei in zijn hart:

'Is dit gebeurd om wat ik gezegd heb, want het woord en de gedachte kan zondig zijn voor het aangezicht van de Heer? Moge God mij genadig zijn! Ik weet werkelijk in mijn hart dat ik de hand niet aan haar geslagen heb en dus zeg ik, Glorie aan U, O Heer, omdat niemand onder de mensheid weet van de daad die de Heer heeft gepleegd.'

Nir haastte zich en sloot de deur van zijn huis af, hij ging naar zijn broer Noach toe en hij vertelde hem alles wat in relatie met zijn vrouw was gebeurd. Noach haastte zich en kwam aan bij zijn broer Nir, in het huis van Nir, vanwege de dood van Sophanim, en zij overlegden samen dat haar baarmoeder klaar was om geboren te doen worden. En Noach zei tegen Nir:

'Maakt u zich geen zorgen Nir, broer van mij, want de Heer heeft ons schandaal vandaag verborgen gehouden, want niemand van het volk weet hiervan. Laten wij nu snel gaan om haar in het geheim te begraven, dan zal de Heer ons schandelijke schandaal bedekken.'

Zij legden Sophanim op het bed en pakten haar met zwarte kleding in, zij sloten haar op in het huis, klaar om te begraven. Terwijl zij in het geheim een graf groeven, kwam er een kind uit de dode Sophanim. Zij zagen het kind naast de dode Sophanim zitten, zijn kleding drogend. En Noach en Nir waren ontzettend bevreesd, met grote angst omdat het kind fysiek volledig ontwikkeld was, als een drie jaar oud kind. Hij sprak met zijn lippen en prees de Heer. En Noach en Nir keken naar hem en zagen dat het teken van priesterschap op zijn borst was (bevestigd), het zag er schitterend uit. En Noach en Nir zeiden:

'Zie, God vernieuwt het priesterschap vanuit bloed dat aan ons verwant is, precies zoals het Hem behaagt.'

En Noach en Nir haastten zich om het kind te wassen en hem met de priesterlijke kleding te bekleden, zij gaven hem het geheiligde brood en hij at het. En zij noemden hem Melchizedek. En Noach en Nir tilden het lichaam van Sophanim op, deden haar de zwarte kleding uit, wassen haar en bekleedden haar met uitzonderlijk heldere kleding, en zij bouwden een graftombe voor haar. Noach, Nir en Melchizedek kwamen daarna om haar publiekelijk te begraven en Noach zei tegen zijn broer Nir:

'Pas in het geheim op het kind tot de tijd daar is, omdat mensen bedrieglijk op heel de aarde zullen worden en zij zullen beginnen met het zich afkeren van God en, na volledig onwetend geworden te zijn, zullen zij hem ter dood brengen.'

Hierna ging Noach naar zijn eigen woonplaats terug.

En de grote wetteloosheid begon overweldigend te worden in de dagen van Nir, en Nir maakte zich geweldige zorgen, vooral over het kind met te zeggen: 'Hoe vreselijk is het voor mij eeuwige Heer, dat in mijn dagen alle wetteloosheid zo overvloedig over de aarde is begonnen te komen. Ik besef hoe dichterbij ons einde gekomen is [en] heel de aarde, vanwege de wetteloosheid van het volk. En nu Heer, wat is het visioen over dit kind, en wat is zijn noodlot, en wat zal ik voor hem doen? Is het mogelijk dat ook hij met ons meegaat in de vernietiging?'

En de Heer sloeg acht op Nir en verscheen aan hem in een nachtvisioen, Hij zei tegen hem:

'Nir, de grote wetteloosheid die op aarde onder de menigte voorkomt zal ik niet tolereren. En zie, ik verlang om er nu een einde aan te maken met een grote vernietiging op aarde en alles wat op aarde staat zal vergaan. Maar wees niet bezorgd over het kind Nir, want binnenkort zal ik mijn hoofdstrategie Michaël sturen. Hij zal het kind meenemen en naar het paradijs van Eden brengen, in het paradijs waar Adam vroeger zeven jaar lang was, met voortdurend een open hemel tot op het moment dat hij zondigde.'
Dit kind zal niet vergaan met hen die vergaan in deze generatie, zoals ik dat geopenbaard heb, zodat Melchizedek de priester voor alle heilige priesters zal zijn en ik zal hem bevestigen zodat hij het hoofd van de priesters in de toekomst zal zijn.'

En Nir stond op uit zijn slaap en zegende de Heer Die aan hem verschenen was zeggend:

'Gezegend is de Heer, de God van mijn voorvaders, Die mij gezegd heeft hoe Hij een grote priester gemaakt heeft in mijn dagen, in de baarmoeder van mijn vrouw Sophanim. Omdat ik geen kind in deze stam had die de grote priester zou kunnen worden, maar dit is mijn zoon en Uw dienaar, en U bent de grote God. Eer hem daarom samen met uw dienaren en grote priesters, met Seth en Enosh en Rushi en Amilam en Prasadam en Maleleil en Serock en Arusan en Aleem en Henoch en Methusalem en mij, uw dienaar Nir. En zie, Melchizedek zal de priester zijn van de dertien priesters die hiervoor bestaan hebben. En hierna, tijdens de laatste generatie, zal er nog een Melchizedek zijn, de eerste van twaalf priesters, en deze laatste zal het Hoofd van iedereen zijn, een grote Hoofdpriester, het Woord en de Kracht van God, Die wonderen zal doen, groter en glorieuzer dan alles daarvoor. Hij, (deze) Melchizedek zal priester en koning zijn op de plaats Achuzan, dat wil zeggen, in het centrum van de aarde, waar Adam werd geschapen, en daar zal zijn uiteindelijke graf zijn. En in verband met Die Hoofdpriester staat geschreven hoe ook Hij daar begraven zal worden, waar het centrum van de aarde is, net als dat Adam zijn zoon Abel daar begraven heeft, die door zijn broer Kaïn vermoord was, want hij lag drie jaar lang onbegraven. Toen zag hij een vogel, die kauw genoemd wordt, hoe deze zijn jongen begraaft. Ik weet dat grote verwarring ontstaan is en in verwarring zal deze generatie aan zijn einde komen, en iedereen zal vergaan, behalve dat mijn broer Noach bewaard zal blijven. Hierna zal er een loot uit zijn stam voortkomen en er zullen andere mensen zijn, en er zal nog een Melchizedek zijn, het Hoofd van de priesters die over het volk regeren en de dienst voor de Heer uitvoerend.'

Nadat het kind 40 dagen in de tent van Nir was geweest, zei de Heer tegen Michaël:

‘Ga naar de aarde beneden, naar de priester Nir en haal mijn kind Melchisedek die bij hem is en plaats hem in het paradijs van Eden om hem te bewaren. Want de tijd komt er aan en ik zal al het water over de aarde uitgieten en alles op aarde zal vergaan.’

Michaël haastte zich en kwam 's nachts naar beneden terwijl Nir in zijn bed aan het slapen was. En Michaël verscheen aan hem en zei tegen hem:

‘Dit zegt de Heer: ‘Nir, stuur het kind dat ik u toevertrouwd heb naar mij toe!’”

Nir besefte niet wie met hem sprak en zijn hart was verward, dus zei hij (in zijn hart):

‘Als het volk over het kind te weten komt, dan zullen zij hem grijpen en doden, want het hart van het volk is bedrieglijk voor het aangezicht van de Heer.’

Nir zei tegen degene die sprak:

‘Het kind is niet bij mij en ik weet niet wie u bent.’

En hij die met mij sprak antwoordde:

‘Wees niet bang Nir! Ik ben de hoofdstrateeg van de Heer, de Heer heeft mij gestuurd en zie, ik zal uw kind vandaag meenemen. Ik zal met hem meegaan en hem in het paradijs van Eden plaatsen, daar zal hij voor altijd zijn. [En als de twaalfde generatie zal bestaan, en er 1070 jaar voorbij zijn, dan zal er in die generatie een rechtvaardige man geboren worden. De Heer zal hem vertellen dat hij naar de berg moet gaan waar de Ark van uw broer Noach staat. Daar zal hij nog een Melchisedek aantreffen, die daar dan zeven jaar geleefd heeft, zichzelf verbergend voor het volk dat aan afgoden offert, om niet door hen gedood te worden. Hij zal hem naar buiten brengen en deze zal de eerste priester en koning van de stad Salem zijn, in dezelfde stijl als Melchisedek, de oorsprong van alle priesters. Het jaar 3432 zal dan, vanaf het begin en de schepping van Adam, voorbij zijn. En vanaf die Melchisedek zullen er twaalf in aantal zijn, totdat de grote Hoofdpriester,⁶⁴ dat wil zeggen de Leider, al het zichtbare en onzichtbare zal openbaren.]’

En Nir begreep de eerste droom en geloofde deze, en hij reageerde zo naar Michaël toe:

‘Gezegend is de Heer die u vandaag voor mij verheerlijkt heeft, zegen nu uw dienaar Nir! Want wij staan op het punt om deze wereld te verlaten, neem dit kind en doe met hem wat de Heer tegen u heeft gezegd.’

En dezelfde nacht dat Michaël afgedaald was, nam hij het kind mee op zijn vleugels en hij plaatste hem in het paradijs van Eden.⁶⁵ 's Morgens stond Nir op, hij ging zijn tent binnen en trof het kind niet aan. In plaats van vreugde was er groot verdriet, want hij had geen andere zoon dan deze. [Zo kwam er een einde aan het leven van Nir en hierna was er geen priester meer onder het volk. Vanaf die tijd kwam grote verwarring op over de aarde.

(G) De Heer draagt Noach op de Ark te bouwen.

En de Heer riep Noach naar de berg Ararat, tussen Assyrië en Armenië in, in het land Arabië, naast de Oceaan, en Hij zei tegen hem:

‘Maak daar een ark van 300 laket⁶⁶ lang, 50 laket breed en 30 laket hoog, met twee verdiepingen in het midden en met deuren van één laket.’

Hun laketten (meten) 300, maar die van ons 15000, net als de 50 van hen, die bij ons 200 en 5005 zijn. Net als de 30 van hen, maar bij ons 900, en de ene laket van hen is 50 bij ons. In overeenstemming met deze telling bewaren de Joden de maten van de ark van Noach, precies zoals de Heer het hem gezegd heeft, en zij passen al hun maten op dezelfde wijze toe, al hun maatvoeringen, tot op de dag van vandaag. De Heer God opende de deuren van de hemel, 150 dagen regende het op aarde en al het vlees stierf. Noach was 500 jaar oud, hij voedde drie zonen op, Sem, Cham en Jafet. Na 100 jaar, na de geboorte van zijn drie zonen, ging hij in de ark in de maand die de Hebreeën luars noemen,⁶⁷ Famenoth, volgens de Egyptenaren, op de 18^e dag.⁶⁸ En de ark dreef 40 dagen lang. Totaal waren zij 120 dagen in de ark. Als 600 jarige zoon ging hij de ark binnen en in het 601^e jaar van zijn leven ging hij de ark uit in de maand Farmout,⁶⁹ volgens de Egyptenaren, maar Nisan⁷⁰ volgens de Hebreeërs, op de 28^e dag. Na de zondvloed leefde hij nog 350 jaar en hij stierf. Hij leefde 950 jaar, volgens de Heer onze God]. En aan Hem zei de glorie, vanaf het begin en nu en tot en met het einde van alle eeuwen, AMEN.

¹ Vertaald op basis van de Engelse versie van Rutherford H. Platt, Jr. 1926.

⁶⁴ Orthodox: Igumen

⁶⁵ Engels: Edom?

⁶⁶ Slavisch voor de Hebreeuwse el = ca 0,5 m

⁶⁷ Teruggerekend zou dat ongeveer de maand Tevet moeten zijn, de maand, December- Januari

⁶⁸ Onze 18^e juli.

⁶⁹ Augustus

⁷⁰ Maart - april